

וועדת כספים – תמליל

מספר הוועדה : 9

מקום ההתכנסות : אולם המועצה

תאריך הוועדה : י"ד טבת תשפ"ה (14.01.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : יונה רוט

שעת תחילת הוועדה : 16:07

שעות סיום הוועדה : 17:53

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

צביקה כהן:

צהרים טובים, אחר הצהרים טובים לכולם. אני מתכבד לפתוח את וועדת הכספים לחודש הנוכחי הזה. על סדר היום קבוצת סעיפים, ואנחנו בעזרת השם מתחילים את סדר היום. חברים, כפי שאנחנו מדי שנה שנה נפגשים עם התאגידים, תשעה במספר כמדומני, ועם המתנ"סים, מינהלים קהילתיים שלנו, על מנת שנעשה את זה בצורה מסודרת ברשותכם כמובן, זה מתחלק לשניים. אנחנו הצגנו בפניכם, בפני החברים את הדוחות, ורוצים רק, אם הסביר לי נכון היועץ המשפטי, מחובתנו רק להציג את זה בפני החברים, זה מה שאנחנו עושים. אם יש שאלה ספציפית למישהו, נמצאים איתנו מנהלי החברות למיניהם שלנו, ישאלו ויקבלו תשובות. אנחנו נמשיך את סדר היום שלנו כמדי שנים קודמות, נעלה לפה פעם ב- אחד מהמנכ"לים של החברות הציבוריות, נשמע הסברים, נשמע פעילות, נשמע דברים יפים שנעשים בעיר דרך החברות שלנו, וגם בעזרת השם נעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

כל שנה אתה מבלף אותנו אותו דבר.

צביקה כהן:

יוחנן, אתה שותף איתי בעניין הזה. וגם מזכיר העירייה שומע אותי, אנחנו גם בקדנציה הזאת נצטרך לבנות איזשהו מסלול עם החברים בחוץ לראות, להתרשם, לעשות איזה, עם אחת מהחברות הציבוריות, אולי עם מוריה, אולי לא יודע בדיוק מה, ונתקדם על פי סדר היום. אם יש למי מהחברים לשאול בעניין החברות הציבוריות לשאול, חוץ מיוחנן, אז בבקשה. לורה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

ליוחנן יש שאלות, אבל אחרי זה. יש לאחרים?

צביקה כהן:

לורה לפניך.

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה כהן:

לורה תהיה לפניך.

יוחנן וייצמן:

מעולה, הכי טוב.

צביקה כהן:

בבקשה.

לורה ורטון:

זה לא שאלה, זה בקשה, לך, לכולנו. בגלל קיצוצים משרד החינוך קיצצו בצורה דרסטית בסבסוד לצהרונים ולקייטנות בכל העיר, וזה השפיע במיוחד על מזרח העיר ככה שמספר הנרשמים צנח אחרי גידול במשך כמה שנים ועבודה מצוינת של לביא. הבנתי שכדי להחזיר את המצב לקדמותו ואולי להחזיר לפחות חלק מהילדים חזרה לצהרונים, הבנתי שייקח בערך 2 מיליון שקל, אני חושבת בתקציב כולל של 14 מיליון, 8 בשוטף ועוד 6, אני מאד מקווה ומבקשת שלחפש מקורות כדי להחזיר את הסבסוד כי אחרת פשוט רוב הילדים שנרשמו נשרו מהתכנית כשהם ראו את המחירים. אז בקשה שלי אל כולם ואלו לביא ולגבי הצהרונים. אני חושבת נורא נורא חשוב שלילדים יהיה מה שאפשר לקרוא לו יום לימודים ארוך או פעילות בתוך בתי הספר.

צביקה כהן:

טוב, לורה, תודה רבה על הדברים.

לורה ורטון:

רגע, עוד דבר אני רק אגיד. באופן כללי אני אישית ביומיים האחרונים לא הספקתי לעבור על כל התאגידים, אני אשמח, כמו שביקשנו בעבר, שיהיה לנו יום או יותר זמן לדון בהם. אני בדרך כלל לפחות מכינה עוד הערות, בינתיים אני אסתפק רק בדברים של לביא,

צביקה כהן:

טוב, תודה.

לורה ורטון:

כי אני חושבת שלביא והחינוך זה הכי חשוב.

צביקה כהן:

תודה, לורה.

לורה ורטון:

תודה.

צביקה כהן:

אני אשיב לך. אנחנו לא בפורום שצריך לטפל בקיצוצים או בהעלאות, אני שולח את זה דרך לדרג המקצועי. כל הצעה שתוגש נכבד. פה אני לא יודעת לעשות קיצוצים, העברות וכאלה דברים. אני רגיש למה שאמרת, אבל אני מציע שתפני את זה או לגזבר או לחינוך,

שמוליק זליגמן:

אני רק אגיד מילה, שאנחנו תמיד בפרויקט הזה נצמדים לקריטריונים של משרד החינוך. אם אנחנו נתחיל לפתוח זה לא רק במגזר הזה,

צביקה כהן:

אוקי, שמוליק, אתה פותח,

שמוליק זליגמן:

בכל המגזרים.

לורה ורטון:

אנחנו,

צביקה כהן:

רגע, לורה.

לורה ורטון:

בוא נגיד ככה, אתה,

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

משרד החינוך החליט לקצץ את ההשתתפות שלו,

צביקה כהן:

שמוליק, שמואל,

שמוליק זליגמן:

מתשלומי ההורים,

צביקה כהן:

שמואל הגזבר,

לורה ורטון:

רגע, אתה במיוחד יודע,

צביקה כהן:

אני לא פותח דיון. חברים,

לורה ורטון:

שיש תוספות מעבר למה שמשרד החינוך,

צביקה כהן:

מאה אחוז,

שמוליק זליגמן:

לא בניצנים.

לורה ורטון:

למשל,

צביקה כהן:

שמוליק, אני לא פותח דיון.

לורה ורטון:

בתקציב החינוך אתה יודע שיש. אתה יודע איפה עושים שיפוצים מעל ומעבר,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, זה לא קשור לפרויקט,

לורה ורטון:

לבתי ספר פרטיים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

אתה יודע שאנחנו עושים,

שמוליק זליגמן:

לורה, זה לא קשור לפרויקט ניצנים.

לורה ורטון:

כל מיני תוספות,

שמוליק זליגמן:

לא, לא.

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

בסדר.

לורה ורטון:

ואנחנו לא חייבים, לא מחויבים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא,

צביקה כהן:

אני לא פותח,

לורה ורטון:

להיצמד למשרד החינוך,

צביקה כהן:

לורה ושמואל,

לורה ורטון:

הלוואי שהיינו עושים את זה יותר.

צביקה כהן:

תודה לשניכם, לא פותחים דיון. אני מציע, זה נושא משמעותי, רציני. תגישו אותו לדרג המקצועי. אם יהיה מקום להגיש אותו אלינו לאישורים, בשמחה. הנושא השני שהזכרת קודם, אני חוזר ואומר, אנחנו בעזרת השם מקיימים פעם ב-, חוזרים חזרה למסורת המכובדת שעשינו, יעמוד מנכ"ל מוריה, מנכ"ל אריאל, מנכ"ל לא יודע בדיוק מה, יעשה סדר, ונתחיל את סדר היום שלנו. תודה לך, לורה. יוחנן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

שי שאלות. מהרלי"י מישוהו פה? כן.

שמוליק זליגמן:

הרלי"י זה לא חברה עירונית.

יוחנן וייצמן:

הרלי"י לא, הדוחות שלה לא כאן?

שמוליק זליגמן:

זה לא חברה עירונית.

יוחנן וייצמן:

מה? לא, היא חברה ממשלתית, אני יודע. מעורבת, סליחה. הוקמה לפי חוק ולא, לא לפי פקודת העיריות אלא לפי חוק הרלי"י, בסדר.

צביקה כהן:

ולכן היא לא על סדר היום.

שמוליק זליגמן:

היא לא על סדר היום.

יוחנן וייצמן:

היא לא על סדר היום? אז לא שאלתי, שלום. אני יורד מ-,

צביקה כהן:

תודה רבה, חברים.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, אדוני.

צביקה כהן:

אוקי, אני מתנצל.

שמוליק זליגמן:

אמרת שאתה לא שואל.

יוחנן וייצמן:

לא, על הרל"י אני לא שואל אם זה לא על סדר היום,

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן, ששש,

יוחנן וייצמן:

מה אני אעשה?

צביקה כהן:

חברים. תמשיך, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

השאלה ככה, אם יש פה מישהו מהמתנ"סים?

צביקה כהן:

כולם.

דוברת:

אריאלה תיכף תיכנס.

צביקה כהן:

כולם. לא, היא לא צריכה להיות, אריאלה. זה לא נושא שלה. היא אולי על, אבל מנהלי מינהלים
קהילתיים צריכים להיות פה. שאל שאלה,

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא פה.

צביקה כהן:

שאל שאלה, אם,

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי האם המינהלים הקהילתיים,

צביקה כהן:

אם המנהל לא יהיה פה, נוריד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

מקפידים על חוק חובת המכרזים.

צביקה כהן:

זה שאלה כללית.

יוחנן וייצמן:

שאלתי את זה על המינהלים הקהילתיים.

לורה ורטון:

שאלה מצוינת.

אריאל גולן:

יש פה את איתן קוק.

יוחנן וייצמן:

שיענה לי, כן לא ונמשיך הלאה,

אריאל גולן:

אבל איתן, אתה יכול לענות? איתן.

יוחנן וייצמן:

אני מאמין למה שעונים לי.

חגית משה:

... צריך את המינהלים הקהילתיים שיהיה נציג.

יהודה פרוידינגר:

או החברות.

חגית משה:

של החברה.

שמוליק זליגמן:

תמיד היה ... ,

יוחנן וייצמן:

התאגידים העירוניים חייבים, גם בגלל שהם נתמכים על ידי העירייה,

צביקה כהן:

אז יוחנן, מאחר ולא נמצאים פה אנשים שצריכים להשיב לנו, אני מפנה את השאלה למזכיר העירייה ולגזבר העירייה. תרשמו בפניכם, שאלה מהותית מאוד.

עידו רוזנברג:

יש לנו פה את ... ,

צביקה כהן:

את מי?

חגית משה:

איפה הוא?

צביקה כהן:

לא, לא קשור אליו. שאלה של אינפורמציה, עידו.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

צביקה כהן:

הוא שואל שאלה פשוטה. האם מקפידים על נהלים, נוהל המכרזים במינהלים הקהילתיים? תרשמו, תעבירו את זה לאריאלה רגיואן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא. תראה, בניגוד למה שאמרת, זה לא וועדת הכספים אולי, אבל מועצת העיר חייבת לקיים דיון בכל התאגידים, והפרוטוקול צריך להישלח למשרד הפנים. זה לא שמראים לנו אותם,

צביקה כהן:

שמע, ידידי,

יוחנן וייצמן:

הא ותו לא.

צביקה כהן:

אני דיברתי,

יוחנן וייצמן:

לא.

צביקה כהן:

אני דיברתי מתוך גרונו של היועץ המשפטי אלי מלכה. אתה מופנה,

יוחנן וייצמן:

חבל, יש סעיפים בחוק. דרך אגב, לא מדובר על וועדת הכספים, אני חייב לומר, על מועצת העיר.

צביקה כהן:

אוקי, אז,

יוחנן וייצמן:

אבל מועצת העיר בעצם מאשרת את הדוח שלנו,

צביקה כהן:

אז תעביר את זה לשם.

יוחנן וייצמן:

אז המקום לדיון הוא המקום לדיון כאן, ולכן,

צביקה כהן:

יוחנן, אני שוב חוזר. אתם רוצים לפתוח דיון? אין בעיה, יש לנו מלא זמן.

יוחנן וייצמן:

שאלתי שאלה, רק דקה, אני רוצה תשובה, לא יותר מזה.

חגית משה:

אבל רגע,

צביקה כהן:

אני משיב לך מי צריכה להשיב לך תשובה, זו לדעתי אריאלה רג'ואן.

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה כהן:

יוחנן,

חגית משה:

אריאלה, אריאלה הרי יש לה נציגים, זה שייך לאגף חברה,

צביקה כהן:

כן.

חגית משה:

והיא אמורה לתת, היא צריכה להיכנס,

צביקה כהן:

נכון. היא תיתן לך תשובה מסודרת.

חגית משה:

תשאיר את זה, תשאיר את זה להמשך.

צביקה כהן:

בסדר. יוחנן, עוד שאלה?

יוחנן וייצמן:

כן, דרך אגב,

צביקה כהן:

אז לפני שאתה ממשיך את השאלה השלישית שלך, אני מבקש,

אריאל גולן:

... הראשונה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רואה,

חגית משה:

זה כשהוא לא שואל, הוא רק מעיר.

צביקה כהן:

לפני שאתה ממשיך את השאלה הבאה שלך,

יוחנן וייצמן:

הרל"י לא כאן.

אריאל גולן:

השלישית.

יוחנן וייצמן:

השלישית זה מוריה?

צביקה כהן:

סליחה, אתם מוכנים לתת לי לדבר?

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה כהן:

חברים. יוחנן,

יוחנן וייצמן:

טעות, הרל"י כן נמצאת פה, אני רואה שאנחנו כן מאשרים את הדוח שלה היום, אז יש לי כאן שתי שאלות להרל"י.

צביקה כהן:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אחד, האם אתם חותמים על הגשת תכניות.

צביקה כהן:

הרל"י נמצא פה?

יוחנן וייצמן:

לפי חוק התכנון והבנייה.

חגית משה:

הרל"י?

צביקה כהן:

הרל"י, בבקשה. שאלתך.

יוחנן וייצמן:

האם אתם מגישים תכניות לפי חוק התכנון והבנייה?

מיכל נחמיאס:

לפי החוק.

יוחנן וייצמן:

מה החוק? אני שואל, בחוק אני פשוט לא הצלחתי להבין,

צביקה כהן:

התשובה היא חיובית.

יוחנן וייצמן:

חוק הרל"י אומר שאתם יכולים להגיש או רק יכולים להכין?

מיכל נחמיאס :

אני לא ... ,

חגית משה :

מה זה חוק הרל"י? יש חוקים חדשים?

יוחנן וייצמן :

כן, הרל"י הוקמה על פי חוק. הרל"י, יש חוק הרשות לפיתוח ירושלים.

צביקה כהן :

יש חוק, אבל היא כפופה לחוק.

חגית משה :

חוק של המדינה,

צביקה כהן :

הרל"י לא יכולה לבנות בלי היתרים.

חגית משה :

מה זה חוק הרל"י?

מיכל נחמיאס :

למה ... ?

יוחנן וייצמן :

מה? סליחה, לא שמעתי.

מיכל נחמיאס :

אנחנו לא שונים מכל תאגיד סטטוטורי אחר.

צביקה כהן :

ברור, נו מה. יכולים לבנות,

יוחנן וייצמן :

לא, תאגיד סטטוטורי לא יכול להגיש תכניות.

מיכל נחמיאס :

לא, ... יכול להיות, אני לא מבינה ... ,

חגית משה :

הוא שואל, כשאתם עושים בינוי, יוצאים,

יוחנן וייצמן :

לא, כשהם עושים בינוי הם יכולים לחתום. לא, לא, לא, סליחה, אני אבדיל.

חגית משה :

תסביר.

יוחנן וייצמן :

כל תאגיד שבונה בשטח של התאגיד וודאי יכול להגיש תכנית. זאת אומרת,

חגית משה :

אוקי.

יוחנן וייצמן :

הוא לא אחרת מכל חברה אחרת בלי שהוא תאגיד עירוני או לא. יש כאלה שיכולים להגיש תכנית גם על הבית שלך.

חגית משה :

אוקי.

יוחנן וייצמן :

וזה יכול להיות אפילו חברת חשמל אם עיקר עיסוקה בתשתיות, או תאגיד. לכן אני שואל האם הרל"י חותמת על תכניות או לא.

מיכל נחמיאס :

העירייה מגישה ... .

יוחנן וייצמן :

כן, האם אתם צריכים הצטרפות עירייה, למשל הוועדה המקומית יכולה להחליט שהיא מגישה תכנית גם על הבית שלך, וזה בסדר.

מיכל נחמיאס :

לא ... ,

יוחנן וייצמן :

מה?

מיכל נחמיאס :

לדעתי לא,

חגית משה :

את יכולה לבדוק את זה?

יוחנן וייצמן :

לדעתך אתם לא מגישים.

מיכל נחמיאס :

לדעתי העירייה מצטרפת, ולא אנחנו,

יוחנן וייצמן :

בסדר. מה?

מיכל נחמיאס :

... אני לא בטוחה.

חגית משה :

אריאלה, אנחנו צריכים,

יוחנן וייצמן :

אבל מי יכול לענות לנו את זה בטוח?

חגית משה :

צריך את ,

יוחנן וייצמן :

זאת אומרת,

חגית משה :

היועץ המשפטי,

יוחנן וייצמן :

השאלה היא כלכלית גם, האם אתם מוציאים תקציבים, איך אתם מחליטים את זה. לכן אני מנסה להבין.

מיכל נחמיאס :

גם ... וגם הממשלה,

יוחנן וייצמן :

זה ברור, וגם בהחלטות מועצת העיר. זה בסדר, את הסעיפים, החוק פתוח מולי, זה בסדר.

דני ליבמן :

צביקה,

צביקה כהן :

כן, בבקשה.

דני ליבמן :

יש לי תשובה, במקרה התכתבתי פה עם אלי. התקנון של המינהלים הקהילתיים, ששר הפנים אישר, אומר שהם צריכים לפעול לפי התקנות של העיריות מכרזים, לא לפי חוק חובת מכרזים.

יוחנן וייצמן :

נכון, אז הם צריכים לפעול לפי תקנות העיריות מכרזים, והאם הם פועלים לפי כך,

צביקה כהן :

... לפי חוק.

דני ליבמן :

הם חייבים לעשות,

יוחנן וייצמן :

זה שאלתי את הממונה על המתנ"סים.

דני ליבמן:

הם חייבים,

צביקה כהן:

אתם לא התחלתם ... ,

דני ליבמן:

הם חייבים להתנהל,

יוחנן וייצמן:

לא שאלתי האם הם חייבים, שאלתי האם,

צביקה כהן:

חגית,

יוחנן וייצמן:

הם עושים את מה שהם חייבים.

דני ליבמן:

לא, קודם כל, אתה,

יוחנן וייצמן:

מה הם חייבים,

דני ליבמן:

קודם כל הם צריכים לעשות,

(מדברים ביחד)

דני ליבמן:

אני יודע,

חגית משה:

הנה, אריאלה פה,

דני ליבמן:

אבל זה לא לפי חוק חובת מכרזים,

חגית משה:

אריאלה פה.

דני ליבמן:

זה לפי תקנות,

צביקה כהן:

ר' יוחנן, גברת רג'ואן הגיעה.

אריאלה רג'ואן:

כן, מה?

צביקה כהן:

אריאלה, שלום.

אריאלה רג'ואן:

סליחה,

צביקה כהן:

צהרים טובים.

אריאלה רג'ואן:

אני פה הייתי. מה,

צביקה כהן:

יאללה.

אריאלה רג'ואן:

לא הבנתי את השאלה שלך.

צביקה כהן:

שאל. שאלה ראשונה, המינהלים פועלים על פי חוק בעניין המכרזים?

אריאלה רג'ואן:

המינהלים הם,

חגית משה:

... חובת מכרזים?

אריאלה רג'ואן:

המינהלים הם מעין תאגידים עירוניים,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אריאלה רג'ואן:

40:60, חייבים על פי חוק,

צביקה כהן:

תודה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאלה רג'ואן:

כמו שחייבים תאגידים עירוניים.

צביקה כהן:

חייבים.

יוחנן וייצמן:

אז אני שאלתי, השאלה הייתה לא אם הם חייבים על פי חוק, זה גם אמר לי עו"ד ליבמן,

אריאלה רג'ואן:

אבל ככל שאני, אם אני צריכה,

יוחנן וייצמן:

ואני גם יודע שאני חייב על פי חוק לא לעבור את ה-90 ק"מ בכביש. אני שאלתי האם פועלים ככה.

אריאלה רג'ואן:

אבל ברור לך שככל שאני סבורה הם לא עוברים את ה-90 ק"מ בכביש, אחרת לא הייתי מאשרת להם כלום.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אריאלה רג'ואן:

אם יש מינהל כזה או אחר שחשוד בעיניך,

יוחנן וייצמן:

לא, מישוהו בודק?

אריאלה רג'ואן:

אשמח לשמוע.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, לא,

אריאלה רג'ואן:

מבחינתי,

יוחנן וייצמן:

שאלתי נורא כללי, לא רוצה לדבר על שום מינהל.

אריאלה רג'ואן:

מבחינתי כל מה שמתקבל או עובר למינהלים קהילתיים עובר חוקית, כן.

צביקה כהן:

תודה. שאלה שנייה.

יהודה פרוידניגר:

אולי גם להם יש וועדה למסירת עבודות.

צביקה כהן:

שאלה שנייה. חוק התכנון והבנייה, בסדר?

יהודה פרוידינגר:

יוחנן, אולי גם להם יש וועדה למסירת עבודות.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה השנייה לא הייתה לה, הייתה להרליי.

צביקה כהן:

תודה רבה. עוד שאלה, יוחנן?

יוחנן וייצמן:

לא.

צביקה כהן:

תודה רבה. חברים, הצגנו בפניכם את הדוחות. שמענו, הבנו, מאשרים, סעיף הבא.

חגית משה:

עבר.

צביקה כהן:

תודה. ראשי המינהלים, ראשי החברות, תודה רבה לכם,

דוברת:

תודה לכולם.

צביקה כהן:

על עבודתכם הנאמנה.

חגית משה:

תודה על עבודה, תודה על,

צביקה כהן:

תודה על המסירות, תודה על ההצלחות ולהתראות. ביי ביי.

חגית משה:

להתראות.

צביקה כהן:

חברים, סעיף 2, 3, 4,

חגית משה:

רגע, מה זה ב-2, 3 מיליון שקל לבינוי ופיתוח מוסדות אקדמיים בעיר?

צביקה כהן:

נו מה?

חגית משה:

מה?

צביקה כהן:

אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

ישיבות.

חגית משה:

לא, לא,

צביקה כהן:

אנחנו רוצים אקדמיה, לא?

חגית משה:

עכשיו ברצינות, הרי לא, מי שבונה זה המוסד האקדמי,

צביקה כהן:

כן.

חגית משה:

ויש את המועצה להשכלה גבוהה, כאילו, למה זה עירייה? זה מה שאני שואלת.

צביקה כהן:

אנחנו בבינוי.

ברק:

הייתה החלטת ממשלה משנת 2022,

צביקה כהן:

אנחנו בבינוי, לא בתכנים הפנימיים.

חגית משה:

שניה. לא, אבל אנחנו לא בונים למוסדות אקדמיים, מה קרה ש-

ברק:

לא, אז רגע, רגע, חגית, אני זה.

חגית משה:

אני לא סתם שואלת.

צביקה כהן:

תקשיבי.

ברק:

השאלה במקומה. הייתה החלטת ממשלה,

חגית משה:

במקומה, שמעת? במקומה.

ברק:

כן, כן, נכון. כי אנחנו לא בונים, אבל,

צביקה כהן:

סליחה, ברק, ברק,

ברק:

הייתה החלטת ממשלה,

צביקה כהן:

תוריד מסדר היום. צודקת.

ברק:

לא, לא, רגע.

חגית משה:

לא, אני רוצה לדעת מתי אנחנו,

שמוליק זליגמן:

אז תקשיבי.

ברק:

הייתה החלטת ממשלה, חגית,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד להוריד.

חגית משה:

שניה, בוא נשמע רגע, יכול להיות שיש תשובה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד להוריד מסדר היום.

חגית משה:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה שייך להרליי, אני בעד. כל מה שהרליי, להוריד מסדר היום.

חגית משה:

אבל זה לא הרליי.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

חגית משה:

קודם כל זה לא הרליי.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שקשור להרליי.

חגית משה:

ובית בוא נשמע תשובה, אולי יש פה תשובה מנומקת, אז בסדר. רק לדעת.

צביקה כהן:

לא, סתם, ... ,

ברק:

הביצוע, קודם כל הביצוע הוא כן הרל"י, הביצוע באמצעות הרל"י. הייתה החלטת ממשלה ב-2022, בה הוחלט על תקצוב של תקציבי מדינה 20 מיליון שקל כשאל מול זה, מול ה-20 מיליון האלה, העירייה התחייבה להעמיד 3 מיליון שקלים מתקציבה לטובת העניין. זה ה-3 מיליון האלה שלנו.

(מדברים ביחד)

חגית משה:

ואנחנו יודעים לאיזה מוסדות?

ברק:

אני לא יודע, אולי הרל"י ידעו להגיד.

חגית משה:

איזה מוסדות?

מיכל נחמיאס:

יש ... במסגרת קול קורא ... החלטת ממשלה 1552 ,

חגית משה:

איזה?

מיכל נחמיאס:

....

צביקה כהן:

טוב.

חגית משה:

אוקי.

צביקה כהן:

חברים, סעיף 5.6.

מרים סלע:

אני רוצה בבקשה רגע לשאול על 6.

צביקה כהן:

מינהל כספים.

מרים סלע:

אני, אני.

צביקה כהן:

מינהל כספים. חברים, מי שרוצה לדבר רק שיצביע בבקשה.

מרים סלע:

אני אשמח לדעת מה זה העניין הזה של הקטנה של תקציב ל-,

צביקה כהן:

באיזה סעיף את נמצאת?

מרים סלע:

6.

צביקה כהן:

עוד לא הגענו, חכי.

מרים סלע:

אמרת 6.

צביקה כהן:

5 סיכמנו?

חגית משה:

כן.

צביקה כהן:

שאלות? 6. בבקשה, מרים.

מרים סלע:

6, בבקשה אני אשמח לדעת,

חגית משה:

איפה 6? תזיזו.

מרים סלע:

למה מקטינים את הפרויקט לקידום מתחמי פנאי בעיר, ומה המשמעות.

ברק:

אני אסביר. זה, אין פה הקטנה. מה שאת רואה זה הסטה טכנית לסעיף הבא.

צביקה כהן:

ממש לא הקטנה.

ברק:

זה אותו תקציב שמבוצע על ידי חברת אריאל, פשוט הדרך הנכונה משפטית לבצע אותו היא באמצעות הזרמת הון,

צביקה כהן:

טכני, דברים טכניים.

ברק:

וזה עובר לסעיף הבא.

צביקה כהן:

טכני.

ברק:

את רואה בסעיף הבא,

מרים סלע:

אז מתחמי הפנאי בירושלים לא נפגעים?

ברק:

לא, לא, לא. זה ימשיך להיות מבוצע, מה שהיה אמור להיות מבוצע מהסעיף הזה,

צביקה כהן:

כל עוד שאתם בקואליציה,

ברק:

ימשיך ויתקצב.

צביקה כהן:

לא ייפגעו. סעיף הבא, רבותיי. 8.

מרים סלע:

איפה, רק שאלה, איפה רואים את התכנית של קידום מתחמי הפנאי האלה? מי, ברק:
חברת אריאל.

מרים סלע:

חברת אריאל?

ברק:

מתכללת את זה.

שמוליק זליגמן:

הם היו פה, לפני כמה דקות הם הלכו.

צביקה כהן:

חברים, סעיף 8.

חגית משה:

רגע.

צביקה כהן:

מה קרה? חגית, חגית.

חגית משה:

אני, חינוך מיוחד.

צביקה כהן:

חגית, 9.

יהודה פרוידינגר:

רגע, לגבי 8,

צביקה כהן:

יהודה, 10.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע, 9, רגע, רגע, רגע, 9.

צביקה כהן:

דבר, לייזר.

יהודה פרוידינגר:

לא, 8-ב, אני ב-8.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לקבל הסבר על זה, מי החליט שמקטינים, מי החליט שמורידים,

צביקה כהן:

דקה, לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מי החליט שלא עושים עבודות פיתוח בקאנטרי רמות.

צביקה כהן:

רגע, לייזר, שניה, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

צביקה כהן:

לייזר, שניה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, להשאיר את השכונה מוזנחת?

צביקה כהן:

לייזר, רגע. מה אתה אומר, יהודה? בסעיף קודם.

יהודה פרוידינגר:

צביקה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

לי יש שאלה על 8.

צביקה כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אל תענה לי את מה שאתה רוצה לענות לי, כי אני יודע את זה. אני רוצה הסבר מעבר לזה. אל תפנה אותי לסעיפים הבאים.

צביקה כהן:

דקה, דקה.

ברק:

אה, אתה יודע את התשובה?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

צביקה כהן:

דקה, דקה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מוכן לזה.

צביקה כהן:

רגע, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

לא מסכים.

צביקה כהן:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא החליט ... שמה,

צביקה כהן:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא מועדון נוער, לא מתנ"ס, במקום פיתוח השכונה. גם וגם,

צביקה כהן:

אליעזר, אליעזר, דקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה כהן:

יהודה, בבקשה.

חגית משה:

תסבירו אולי מה זה?

יהודה פרוידינגר:

ב-8 זה כסף,

צביקה כהן:

אנחנו בסעיף 8, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בסדר, אין בעיה.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה לדעת כמה,

לורה ורטון:

100 מיליון.

יהודה פרוידינגר:

כמה שילמו שנה שעברה פיצויים.

חגית משה:

למי?

שמוליק זליגמן:

איזה פיצויים? יש כל מיני סוגי פיצויים.

יהודה פרוידינגר:

ב-8, תראה ב-8.

שמוליק זליגמן:

על הסעיף של תכנון ובניה?

לורה ורטון:

109 מיליון.

שמוליק זליגמן:

זה רק שינוי מקורות מימון. אתה רוצה לדעת כמה שילמנו? אני אגיד לך, תיכף אני אגיד לך. אבל מה שמבקשים פה זה רק שינוי מקורות מימון של הסעיף הזה.

יהודה פרוידינגר:

ואולי, אם שילמו הרבה פחות, אולי לא צריך כל כך הרבה כסף,

חגית משה:

לא,

שמוליק זליגמן:

לא,

חגית משה:

אבל זה שינוי מקורות מימון,

ברק:

זה שינוי פנימי.

שמוליק זליגמן:

אתה אישרת במהלך השנים סכומים מצטברים בסעיף הזה שאנחנו משלמים ירידת ערך,

צביקה כהן:

יהודה, לא נוגעים בסעיפים האלו, נקודה.

שמוליק זליגמן:

לא, אנחנו מחליפים את המקור מימון, לעשות shifting,

צביקה כהן:

לא נוגעים בזה, יהודה.

שמוליק זליגמן:

בין היטלים,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

מסוג השבחה, להיטלים מסוג,

צביקה כהן:

לייזר, אנחנו במבני ציבור,

שמוליק זליגמן:

זה הכל.

צביקה כהן:

בסעיף 9. בבקשה.

יהודה פרוידניגר:

... משלמים פחות.

צביקה כהן:

ברק, תהיה קשוב.

שמוליק זליגמן:

... בסעיף.

צביקה כהן:

ברק, תהיה קשוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מכיר את התשובה שלו ואני לא מקבל אותה.

צביקה כהן:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעצם מציע שהכל יהיה חול, כמו במערכון, הכל יהיה חול וחול וחול אבל יקומו בניינים ויגיעו אליהם עם חול ועם חול ועם חול. עם כל הכבוד, פיתוח השכונה קודם לדברים האחרים.

צביקה כהן:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל.

ברק:

אני,

צביקה כהן:

תודה. רגע, אתה רוצה שאהרליה יסביר? אתה רוצה להסביר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מי החליט על זה ומה החליט על זה, לכן אני מתנגד.

ברק:

מה? מה?

צביקה כהן:

אתה תסביר?

ברק:

כן, כן, אני רוצה להסביר רגע הסבר טכני, אחר כך אם צריך אהרל'ה יתייחס במהות.

צביקה כהן:

חברים, חברים, זה נורא מפריע. מעבר למה שיש דיונים אני מבקש שקט באולם. בסדר? בבקשה ברק.

ברק:

אנחנו קיבלנו תקציב, שניה, לייזר,

צביקה כהן:

בבקשה, ברק.

ברק:

אנחנו קיבלנו הרשאה תקציבית ממשרד השיכון לאזור קאנטרי רמות, בסדר?

צביקה כהן:

כן.

ברק:

שמנו את הכל בסעיף תקציבי 1, קופה אחת מרכזית, זה הסעיף הזה שאתה רואה.

צביקה כהן:

כן.

ברק:

כל פעם שאנחנו רוצים לעשות פרויקט ספציפי שם, שם בקאנטרי רמות, לא במקום אחר, אנחנו לוקחים מפה, מקטינים את הסעיף הזה ומשייכים לסעיף ספציפי של מועדון נוער או מתנ"ס. אז פה אנחנו מורידים מפה תקציב ואתה רואה את זה בשני הסעיפים הבאים לפרויקטים ספציפיים שם בקאנטרי רמות.

חגית משה:

זה החלוקה,

ברק:

לא לקחנו משם כסף.

צביקה כהן:

הוא חושב שאתם מורידים מפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שהפיתוח קודם למועדון נוער ולהקים מתנ"ס.

חגית משה:

לא, אבל הוא לא אומר לך את זה.

שמוליק זליגמן:

זה משהו טכני.

חגית משה:

זה לא מה שהוא אומר לך.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא טכני, לא, לא זה מה שהוא,

חגית משה:

זה מה שהוא אומר.

שמוליק זליגמן:

תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

ממש לא.

ברק:

שוב, כל הכסף,

אהרן בן נון:

אני מחכה לרשות דיבור.

ברק:

... לפתח שם את האזור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ברק:

כולל פיתוח מבחינת מבני ציבור. בסדר? הוא יושב בקופה אחת כללית,

חגית משה:

ומשם אתה גוזר אשראי כאילו.

אהרן בן נון:

לייזר,

שמוליק זליגמן:

מושכים משם לפרויקטים ספציפיים.

ברק:

משם אנחנו מושכים סכום וצובעים אותו,

שמוליק זליגמן:

זה הכל.

צביקה כהן:

תדליק את המיקרופון שלך, ברק. המיקרופון שלך, תודה.

ברק:

כל פעם אנחנו מושכים משם סכום וצובעים אותו לפרויקט ספציפי של האזור, של פיתוח אזור קאנטרי רמות. זה בדיוק המימוש של הכסף.

אליעזר ראוכברגר:

ופיתוח השכונה,

אהרן בן נון:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

ופיתוח השכונה לא ייפגע? שניה, אהרליה. ופיתוח השכונה לא ייפגע?

ברק:

לא, כי כל מה שיחליטו לעשות שם, נמשוך מהבנק הזה עוד תקציב ונעשה איתו מה ש-, כל עוד מה שצריך.

אהרן בן נון:

הכסף הזה, לייזר,

אליעזר ראובברגר:

כן.

אהרן בן נון:

הכסף הזה הוא כסף ייעודי לפיתוח מגרשים חומים בלבד. לא לפיתוח הכולל של השכונה.

חגית משה:

בקאנטרי רמות.

אליעזר ראובברגר:

ולא לפיתוח לשטחים ירוקים למשל? ולא לפיתוח המדרכות והכבישים,

חגית משה:

לא.

אליעזר ראובברגר:

שחלק מהם נראים שם זוועה?

אהרן בן נון:

אני אגיד ככה. התקציב הזה הוא ייעודי לטובת שטחים לצרכי ציבור והפיתוח שלהם. משרד הבינוי והשיכון, אני אגיד לך ככה. בהסכם היה צריך לבצע תימוך ופילוס של השטחים הציבוריים כולם. הוא לא עשה את זה, כנגד זה הוא העביר לנו הרשאה של 10 מיליון שקל, זה הכסף הזה.

חגית משה:

ומתוך זה אתה גוזר,

אהרן בן נון:

כן,

חגית משה:

את ההפעלה של התקציב.

אהרן בן נון:

בדיוק כמו שברק אמר.

חגית משה:

בסדר.

אהרן בן נון:

רק שהתקציב הזה הוא לא לפיתוח הכולל של השכונה אלא לשטחים ציבוריים.

חגית משה:

אוקי.

צביקה כהן:

לא נותן הסבר, ... ,

אליעזר ראוכברגר:

טמבל, זה מה שהוא.

צביקה כהן:

לא, לא אומרים ככה.

דובר:

מי?

חגית משה:

מי?

צביקה כהן:

לא אומרים ככה.

אליעזר ראוכברגר:

... שאמרתי לו.

צביקה כהן:

לא אומרים ככה,

אליעזר ראוכברגר:

... שנמצא בממשלה, טיפש.

צביקה כהן:

אומרים ... ,

אליעזר ראוכברגר:

כן. הוא מבין,

חגית משה:

אפשר לעבור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מבין בידיש, כן.

צביקה כהן:

רבותיי, התקדמנו?

חגית משה:

כן.

צביקה כהן:

סעיף 10, 11 כהמשך לסעיף הקודם.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, זה בשביל מה שדיברנו היום קודם,

צביקה כהן:

סעיף 12,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה פה עכשיו.

צביקה כהן:

סעיף 13, 14,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, סליחה,

צביקה כהן:

תהיה איתנו, בוא.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אתה רץ מדי.

צביקה כהן:

אנחנו בגבעת מרדכי, סעיף 14.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 14.

אריאל גולן:

לא, אני רוצה לשאול ב-13,

חגית משה:

אז תעבירו ל-14.

צביקה כהן:

בבקשה, אריאל.

אריאל גולן:

13.

צביקה כהן:

בבקשה, שאלתך. שאלתך.

אריאל גולן:

במורדות מלחה, יש שמה שלושה-ארבעה מגרשים חומים שמה של מועדון נוער שכבר נבנה, ויש שמה עוד שלושה מגרשים נותרו של גני ילדים, מעונות וכאלה דברים. בכל השכונה הזאתי התב"ע אמרה שכל בתי הכנסת יהיו מעל הפונקציות שיהיו בקומה התחתונה, זאת אומרת מעל גני הילדים, מעל המעונות, מעל בתי הכנסת. היה שמה תכנון של גני ילדים שאני ביררתי, מחלקה של גני ילדים,

אהרון בן נון:

עצמתי אותו,

אריאל גולן:

עם הבינוי,

אהרן בן נון:

עצרתי אותו,

אריאל גולן:

אמר לי,

אהרן בן נון:

כי אין בית כנסת.

אריאל גולן:

לא עשינו תכנית,

אהרן בן נון:

נכון.

אריאל גולן:

לא ביססנו את זה ולא חיזקנו. אני רוצה לוודא שזה, שכל התכניות האלה שמוגשים ומתכננים אותם, שיכלול תכנון שהמבנים האלה יוכלו לשאת עוד בית כנסת של שלוש או ארבע קומות.

אהרן בן נון:

נכון.

אריאל גולן:

רוצה לוודא את זה רק.

אהרן בן נון:

המקרה שמדובר עליו, אני מכיר אותו, אני עצרתי את התכנון של גני הילדים האלה,

אריאל גולן:

מעולה.

אהרן בן נון:

עד שלא יקבל קומה נוספת לבית כנסת, לגמרי.

חגית משה :

רגע, אבל למה שלא,

אריאל גולן :

ועוד פעם, ועוד פעם,

חגית משה :

למה שהוא לא יקבל? הרי כל בנייה חדשה היא מכילה עוד,

אהרון בן נון :

כי תכננו, בגלל אחוזי בנייה שמעטים שם,

אריאל גולן :

לא, עוד פעם, עוד פעם, לא שמעתי, לא הבנתי את התשובה שלך.

אהרון בן נון :

בגלל אחוזי בנייה מועטים שהיו במגרש הזה של גני הילדים אז מתקנים עכשיו את התכניות וגם את התב"ע להוספת אחוזי בנייה.

אריאל גולן :

לא, אבל אני שואל מבחינת המבנה שבונים אותו.

אהרון בן נון :

הביסוס? כן, כן,

אריאל גולן :

מתכננים אותו,

אהרון בן נון :

בטח.

אריאל גולן :

שהוא יוכל לשאת.

אהרן בן נור:

בטח, בטח.

אריאל גולן:

אז גם שאר המבנים שמה,

חגית משה:

אריאל, כל מה שבונים,

אריאל גולן:

צריך לתכנן אותם בצורה שיוכלו לשאת.

חגית משה:

אריאל, אריאל,

אהרן בן נור:

כל מה שאנחנו, כל מה שאנחנו מתכננים,

חגית משה:

כל מה שבונים עכשיו יכול לשאת שתי קומות.

אריאל גולן:

זה כולם אומרים. כשאתה מגיע בפועל לממש את הצ'ק,

חגית משה:

לא, בחדש? בחדש?

אריאל גולן:

גם בחדש, כן. כשאתה מגיע בפועל לממש את זה אומרים לך לא, מה פתאום, לא התכוונו לכזה וזה.
אני אומר לך, אני יכול להביא לך שני פרויקטים.

חגית משה:

כן?

אריאל גולן:

כן. לכן אני רוצה לשים את זה על השולחן.

אהרן בן נון:

לא, זה לא המקרה. בסדר גמור.

אריאל גולן:

שזה יהיה מתוכנן לזה.

אהרן בן נון:

טוב.

חגית משה:

רגע, אבל באופן עקרוני, אהרליה, אם באמת מה שהוא אומר זה נכון ואנחנו לא,

אהרן בן נון:

אני לא מכיר,

חגית משה:

אתה מכיר שאנחנו לא בונים שאפשר לשאת עוד קומה נוספת על כל בניין?

אהרן בן נון:

אני מכיר שכל תכנון של בניין חדש ציבורי יודע לשאת שתי קומות נוספות,

חגית משה:

הנה, בבקשה. זה גם מה שאומרים לי כל הזמן.

אהרן בן נון:

זו ההנחיה הגנרית למתכננים וכך אנחנו עושים. עכשיו, אם יש מקרה שאתה מכיר, בניין חדש שתוכנן ללא אפשרות ביסוס לקומות נוספות,

חגית משה:

כל מה שחדש אתה יכול להוסיף עוד.

אהרן בן נון:

תגיד לי. אני לא מכיר מקרה כזה. אוקי.

חגית משה:

אדוני היושב ראש, אפשר להמשיך.

צביקה כהן:

כן, תודה. סעיף 14. מי רצה לשאול ב-14? לייזר, אולי אתה? אריאל? 15.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני רק, זה המעון בתוך המתנ"ס, נכון?

אהרן בן נון:

כן, מה שאתה מכיר, כן, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

בתוך המתנ"ס?

אהרן בן נון:

גם גני הילדים בתוך המתנ"ס.

אליעזר ראוכברגר:

גם 15.

אהרן בן נון:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

צביקה כהן:

16, 17,

יוחנן וייצמן:

על 17, למה אנחנו צריכים לשים 2 מיליון שקל שמה?

צביקה כהן:

ברק, ברק.

ברק:

כן, כאן מדובר,

צביקה כהן:

בררכת שחייה.

ברק:

בררכת שחייה. הנה, אהרליה יתייחס, הוא מכיר את הפרויקט.

צביקה כהן:

אהרליה. לא, אני אומר ברק בגלל שהוא הסביר לי,

יוחנן וייצמן:

למה אנחנו צריכים לשים כסף?

לורה ורטון:

כי זה,

יוחנן וייצמן:

השאלות היותר שלי על זה על סעיף 71,

שמוליק זליגמן:

אנחנו יודעים,

חגית משה:

רגע, אבל וייצמן,

לורה ורטון:

זה עולה הרבה כסף לתחזוק בריכה.

חגית משה:

וייצמן, זו בריכה מאד ישנה.

לורה ורטון:

כן.

חגית משה:

כשעשו את ההסדר ברמות ושיפצו את הברכה הישנה כדי שאפשר יהיה לעשות את מה שעשו ברמות ואני מברכת על זה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא היה בישיבה הזאת.

חגית משה:

אותו דבר עושים בבית טיילור.

יוחנן וייצמן:

הוא לא היה בישיבה הזאת.

חגית משה:

הוא כן, הוא תמיד היה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בית טיילור הוא הולך פייפן עוד מעט.

חגית משה:

בסדר, נו באמת, אל תהיו זה, זה מאד הגיוני, זה לגיטימי,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, מה? עוד שניה מבקשים ממך לאשר פה הסכם.

חגית משה:

של מה?

דוד בלומנשטוק:

תקראי את סדר היום, סעיף 71, על בית טיילור. תקראי.

חגית משה:

לא, אני באה ואומרת,

דוד בלומנשטוק:

מה לא?

חגית משה :

רגע, שניה. אני באה ואומרת שאם יש בריכה,
ברק:
בית טיילור ממש לא הולך פייפן, להיפך.

חגית משה :

אל תפריעו לי רגע, שניה רגע,
ברק:
ממש להיפך.

חגית משה :

שניה, שניה.

צביקה כהן :

שש, חברים, נו, אין פה דיון, רבותי, כבדו אחד את השני בבקשה. חגית, בקצרה אבל.

חגית משה :

אני אומרת שיש בריכה ישנה שגם התחזוקה שלה היא הרבה יותר קשה כשהיא ישנה, כמו המקלחת
בבית, צריך לשפץ אותה.

צביקה כהן :

תודה.

חגית משה :

זהו.

צביקה כהן :

תודה. הטענה שלהם הייתה אחרת אבל בסדר, אוקי. חברים, אנחנו מתקדמים על סדר היום.

יוחנן וייצמן :

לא, תרשום,

צביקה כהן :

יוחנן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

שאני רוצה הצבעה.

חגית משה:

מה אתה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להצביע.

חגית משה:

תצביע.

צביקה כהן:

יוחנן,

אריאלה רג'ואן:

על מה, על הברכה בבית טיילור?

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאלה רג'ואן:

אתה בעד לסגור שירות שנותן,

חגית משה:

לתושבים,

אריאלה רג'ואן:

ברכה לכל התושבים? רק תגיד.

יוחנן וייצמן:

אני בעד שאנחנו מחדשים כעת את בית טיילור, לעשות את זה ביחד.

אריאלה רג'ואן:

החידוש של בית טיילור,

יוחנן וייצמן:

הכסף שמגיע,

אדיר שוורץ:

זה ייקח כמה שנים.

אריאלה רג'ואן:

נמצא כרגע על הנייר, החידוש של בית טיילור,

יוחנן וייצמן:

מה על הנייר? הוא הולך להיות מחר.

אריאלה רג'ואן:

שניה, הוא לא הולך להיות מחר, אלא אם כן עם כל הכבוד לראוכברגר, יסביר לך אולי תהליכי בינוי. זה לא קורה מחר בבוקר, זה קורה עוד כמה שנים. כרגע יש שם בריכה, וכמו ששיפצנו את הבריכה בנווה יעקב ב-12 מיליון שקלים וכמו ששיפצנו בגילה, אין שום סיבה שלא נשפץ בקריית יובל.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא זריקת כסף, לא, חלילה, חלילה,

אריאלה רג'ואן:

סליחה.

יוחנן וייצמן:

אני לא הובנתי נכון.

אריאלה רג'ואן:

לא, הובנת נכון מאוד.

יוחנן וייצמן:

זה זריקת כסף לזבל אבל.

אריאלה רג'ואן:

למה זריקת כסף לזבל? כל חודש שהבריכה,

יוחנן וייצמן:

זה כולל לעשות שמה, לחדש את כל העסק, אנחנו עושים over all,

אריאלה רג'ואן:

סליחה, סליחה,

אהרן בן נון:

זה לא לחדש את כל העסק.

אריאלה רג'ואן:

לסגור שירות לציבור במקום לשים 2 מיליון שקל על בריכה,

צביקה כהן:

חברים, תודה.

אריאלה רג'ואן:

זה זריקת כסף לזבל.

צביקה כהן:

אריאלה, תודה. יוחנן, תודה. אנחנו בסעיף, אנחנו בסעיף, בבקשה, איד?

אדיר שוורץ:

17.

צביקה כהן:

17, חברים.

חגית משה:

אני רוצה להבין, בית טיילור זה רק לשנתיים עושים את השיפוץ?

צביקה כהן:

חגית, חגית, בואי, בואי, בואי,

יוחנן וייצמן:

שלוש-ארבע שנים.

צביקה כהן:

יוחנן, די. תודה רבה. סעיף 17, אנחנו רוצים,

אליעזר ראובברגר:

אבל אריאלה, את יודעת שגם שיפוץ לוקח את הזמן הזה. בנווה יעקב שאמרת שהשקיעו את הסכום הזה וזה נכון, לקח שנתיים-שנתיים וחצי לשפץ. ברמות מה שאמרה,

צביקה כהן:

זה נווה יעקב.

אליעזר ראובברגר:

מקודם חגית, זה גם בסדר, זה גם לקח שנה וחצי לשפץ.

אריאל גולן:

ובית החייל עדיין אנחנו לא יודעים מה הסטטוס שלו.

אריאלה רג'ואן:

בית החייל הוא לא שלי, אל תכניס,

אריאל גולן:

לא, אבל שילמנו, שילמנו שם.

לורה ורטון:

מה אתם מציעים, לא לשפץ?

אריאל גולן:

לא, אבל שילמנו.

לורה ורטון:

יש דרישות מאד גבוהות,

אריאל גולן:

לא, רוצים לשפץ,

לורה ורטון:

... לגבי,

צביקה כהן:

טוב, טוב.

אריאלה רגיואן:

אבל נווה יעקב,

אדיר שוורץ:

המצב כמו שהוא היום הוא בלתי שמיש,

אליעזר ראוכברגר:

אלה בריכות של עשרות שנים.

אדיר שוורץ:

יש פה השמשה של מוצר ציבורי חשוב.

צביקה כהן:

חבר'ה, חבר'ה,

אדיר שוורץ:

יסביר לך אהרליה בדיוק איך הוא עושה את זה.

צביקה כהן:

תודה. הלו,

אריאלה רגיואן:

אני אגיד שאתם מצביעים רגע על סגירת שירות לתושבים. זהו.

חגית משה:

אנחנו לא בעד לסגור,

צביקה כהן:

תודה, אריאלה, תודה.

חגית משה:

אנחנו בעד לשפץ.

צביקה כהן:

חגית, תודה רבה. לייזר, תודה. אנחנו נכנסו לאגף התברואה, סעיף 18,

יוחנן וייצמן:

אין לי מה להגיד לך.

צביקה כהן:

, 19

יוחנן וייצמן:

זה משהו מטורלל, אבל זהו זה.

צביקה כהן:

20, 21, אנחנו בתחבורה, 22. בכסף הגדול לא יהיה וויכוחים, אני בטוח. 23.

יוחנן וייצמן:

עוד מעט תדע למה.

צביקה כהן:

,25, 24

יונתן פלג:

25 אני אשמח,

צביקה כהן:

בבקשה.

יונתן פלג:

וגם 26.

צביקה כהן:

אנחנו על מלחה. מי מדבר? בבקשה.

יונתן פלג:

יונתן. היי.

צביקה כהן:

יונתן.

יונתן פלג:

מבירור שלי, שלנו, לגבי הפרויקטים המצרניים בירושלים,

צביקה כהן:

הפרויקטים ה-?

יוחנן וייצמן:

מצרניים.

יונתן פלג:

מצרניים.

צביקה כהן:

מצרניים. חשבתי אמרת מוצלחים, נהייתי דווקא.

יונתן פלג:

אז זהו, אני בא לדבר על המוצלחים כן או לא.

צביקה כהן:

דבר, דבר.

יונתן פלג:

כדי שהפרויקטים האלה יהיו מוצלחים,

צביקה כהן:

דבר, הכל בסדר. אני שומע.

יונתן פלג:

כדי שהם יהיו מוצלחים הם צריכים לעבוד כמו שהם מוגדרים באתר של תכנית האב לתחבורה, באופן רציף ומתמשך כל הזמן, ולתת שירות רציף. ממה שאני מבין,

יוחנן וייצמן:

כמו התחבורה בירושלים.

יונתן פלג:

אבל זה לא כמו התחבורה ואני אסביר למה. ממה שאני מבין,

צביקה כהן:

יוחנן, אתה לא חייב להעיר.

יונתן פלג:

הסיפור הזה הולך להיות פעיל אך ורק בשעות הפעילות של הרכבת הקלה. עכשיו, פה יש איזושהי אחיזת עיניים, בגלל שבמקומות שהם לא צמודי ציר רכבת קלה אלא נמצאים במרחק של מאות מטרים, ובשיפוע מאד מאד חד, מאשרים זכויות בנייה מאד מאד גדולות, בנייה מאד נרחבת, על בסיס הקרבה לרכבת הקלה, ועל בסיס הקרבה לרכבת הקלה מה עוד עושים? מביאים תקן חניה מינימלי, כי זה קרוב הרי לרכבת הקלה. אנחנו רוצים לעודד אנשים לנסוע בתחבורה ציבורית ורוצים לעודד אותם ללכת ברגל. אני עוד לא שמעתי, יש הרבה ניסים, עוד לא שמעתי על הנס שבו אדם נכה מפסיק להיות נכה מכניסת שבת ועד צאתה. אני לא מכיר את הזקן שמפסיק להיות זקן,

חגית משה:

איך קוראים לו? איך קוראים לו?

יונתן פלג:

מכניסת שבת ועד צאתה, אני לא מכיר את התינוק בן חצי שנה שנוזקק לעגלה,

דוברת:

יונתן.

יונתן פלג:

משך 5.5 ימים, שבוע, ורק ב-,

חגית משה:

תגיד, יונתן,

יונתן פלג:

בין כניסת שבת לצאתה הוא לא. הדבר הזה, הפרויקטים המצרניים, על בסיסם בונים פה לגובה ובונים פה צפוף, והם לא מאפשרים, הם לא מאפשרים אורח חיים למי שמעוניין לצאת מביתו ולהסתובב.

צביקה כהן:

יונתן,

חגית משה:

יונתן,

צביקה כהן:

אני לא נכנס לדברים שלך, מבלי להיכנס לתוכן הדברים, זה לא הנושא פה, זה לא המקום.

חגית משה:

לא, אבל רק רגע, אלף זה לא הבמה, בית,

יהודה פרוידינגר:

זה לא המקום.

צביקה כהן:

יש וועדת תמרור,

לורה ורטון:

ברור שזה רלוונטי.

צביקה כהן:

יש תחבורה.

לורה ורטון:

אנחנו מאשרים פה,

צביקה כהן:

יש חברת מוריה, יש, זה לא הנושא פה,

חגית משה:

יונתן.

צביקה כהן:

יש הנהלת העיר, סליחה, למה אתה בא לפה עם זה בכלל?

חגית משה:

יש סטטוס קוו,

לורה ורטון:

כי זה צריך,

אליעזר ראובברגר:

יונתן,

חגית משה:

ויש גם סטטוס קוו בירושלים,

צביקה כהן:

אמרת, ... יונתן,

אליעזר ראובברגר:

יונתן, סליחה, יונתן, מה שאתה אמרת עכשיו הוא דבר נכון, הזקן לא הופך להיות צעיר, והנכה לא הופך להיות בריא ושלם בכל איבריו. אני אומר,

יוחנן וייצמן:

למה? למה?

אליעזר ראובברגר:

קודם כל זה באמת כן, אבל אני מסכים איתך על הנושא הזה. יש רק דבר אחד עובדתי, שהמצרני הזה נעשה בשביל להנגיש לרכבת הקלה. ברגע שאין רכבת קלה אז הנכה לא יורד לכיוון של הרכבת הקלה, והזקן לא הולך לכיוון של הרכבת הקלה, והתינוק עם העגלה גם לא הולך כי אין רכבת קלה, זה הכל.

יונתן פלג:

אז כך הסברתי, כך הסברתי,

לורה ורטון:

הוא תקוע בבית.

יונתן פלג:

כך הסברתי וכנראה לא שמעת, אז אני אחזור על זה בחצי דקה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יונתן פלג:

על בסיס הקרבה לרכבת הקלה וועדה שאתה עומד בראשה מאשרת פרויקטים עם תקן חניה מינימלי.

אליעזר ראוכברגר:

תקן חניה הוא לכל העיר בכל המקומות אותו דבר,

לורה ורטון:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

יש את 5166 ו-5166 ב',

יונתן פלג:

למה מכבים אותי כל הזמן?

אליעזר ראוכברגר:

והיא מתייחסת לכל מקום לפי האזור שלו.

צביקה כהן:

טוב, חברים,

לורה ורטון:

יש מדיניות רק"ל.

יונתן פלג:

שניה, זה מאד,

צביקה כהן:

פלשנו לוועדה הלא נכונה.

חגית משה :

יונתן, מה אתה רוצה לעשות בוועדת כספים?

צביקה כהן :

אני חייב לעצור אתכם כאן.

יונתן פלג :

אנחנו באים לאשר פה עכשיו 7.6 רק על הסעיף הזה,

אליעזר ראוכברגר :

אז מה, אתה לא רוצה את המצרניים?

יונתן פלג :

... מיליון,

חגית משה :

כן, ומה?

אליעזר ראוכברגר :

אז רגע, מה, אתה לא רוצה את המצרניים?

חגית משה :

מה אתה מבקש? לא, מה אתה מבקש?

אליעזר ראוכברגר :

אז אני שואל, אתה לא רוצה את המצרניים?

חגית משה :

מה אתה מבקש?

יונתן פלג :

אני רוצה להוסיף לדבר הזה,

חגית משה :

כן?

יונתן פלג:

ולוודא שהוא פועל בשבת.

חגית משה:

לא, לא יקרה.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא קשור לכאן,

יונתן פלג:

... מנגנון של מעלית,

חגית משה:

יונתן, תקשיב טוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור לכאן, זה קשור לתב"עות.

חגית משה:

יונתן, רגע, אל תתעצבן.

אליעזר ראוכברגר:

זה קשור לתב"עות, לתכנון ובנייה, לא קשור לכאן.

יונתן פלג:

כשאני מגיע לוועדת תכנון ובנייה אתה אומר לי שזה לא קשור אלינו, כשאני מגיע לפגישות אומרים לי לך לוועדה.

חגית משה:

יונתן, תקשיב טוב,

יונתן פלג:

וכשאני מגיע לכספים אומרים לי גם לא פה.

חגית משה :

לא תהיה תחבורה ציבורית בשבת בעיריית ירושלים,

אדיר שוורץ :

אחלה, חגית,

צביקה כהן :

אבל אתה אינטליגנט, בחור אינטליגנט,

לורה ורטון :

זה לא תחבורה ציבורית,

צביקה כהן :

ללא קשר, אתה בחור חכם,

חגית משה :

מה זה לא תחבורה ציבורית?

אדיר שוורץ :

חגית, זה לא מה שהוא מציע.

יונתן פלג :

זאת לא תחבורה ציבורית, זה בדיוק,

חגית משה :

... לרכבת הקלה. מה זה רכבת, זה פרטי? הוא רוצה שהרכבת הקלה תעבוד בשבת כדי שיהיה,

לורה ורטון :

זה לא קשור.

יונתן פלג :

אני לא,

חגית משה :

אז מה אתה רוצה?

לורה ורטון:

זה לא קשור לתחבורה, זה לא קשור לרכבת,

אדיר שוורץ:

הוא מדבר,

חגית משה:

אז מה הוא רוצה? הוא רוצה שזה יהיה בשבת פתוח.

אדיר שוורץ:

הוא מדבר, חגית, הוא מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

יונתן,

אדיר שוורץ:

הוא מדבר על המדרגות הנעות,

אליעזר ראוכברגר:

על השאלה האם הרכבת הקלה תיסע בשבת או לא ניתנה תשובה ב-27.2,

יונתן פלג:

זאת לא השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

24.

יונתן פלג:

וזה לא נושא הדיון.

חגית משה:

לא, לא, זה כדי לקחת אותך לרכבת.

אליעזר ראוכברגר:

חגית, על השאלה האם הרכבת הקלה תיסע בשבת או לא,

חגית משה :

היא לא תיסע בשבת.

יונתן פלג :

אם אתם רוצים ,

אליעזר ראוכברגר :

ניתנה תשובה ב-27.2.2024.

יונתן פלג :

אם אתם רוצים לדבר על נסיעת רכבת קלה תדברו על זה בזמנכם החופשי. אני מדבר פה על פעילות הפרויקטים המצרניים, הסעיפים,

יוסף חיים מועלם :

אבל זה כפוף לרכבת, הוא אומר לך.

יונתן פלג :

ואני אומר לכם,

חגית משה :

זה למטרת הרכבת.

יונתן פלג :

שעל בסיס אותה הרכבת אין חניות,

חגית משה :

טוב, נו, בסדר.

יונתן פלג :

זה אומר שיש פחות רכבים, מעודדים אותך ללכת ברגל, אתה לא יכול ללכת ברגל,

יוסף חיים מועלם :

הסביר לך הרב ראוכברגר שעשו את זה,

יונתן פלג :

בזוויות האלה,

חגית משה :

אבל אם לא היה לך רכבת לא היה לך גם את זה.

יוסף חיים מועלם :

במיוחד בשביל,

יונתן פלג :

אני,

אדיר שוורץ :

אגב, אין שום בעיה הלכתית,

יונתן פלג :

אין שום סיבה,

אדיר שוורץ :

בזה שזה יפעל בשבת.

יונתן פלג :

הלכתית. אני בא מבית דתי,

יוסף חיים מועלם :

מה זה קשור?

יונתן פלג :

לא פחות ממך,

יוסף חיים מועלם :

מה זה קשור אבל?

יונתן פלג :

אין שום סיבה הלכתית שזה לא יפעל בשבת.

יוסף חיים מועלם :

מה זה קשור? טכנית זה קשור לרכבת.

אדיר שוורץ:

מה הבעיה,

יוסף חיים מועלם:

אם הרכבת לא עובדת,

חגית משה:

אם הרכבת לא עובדת,

יונתן פלג:

זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

עזוב, אין רכבת, מה אכפת לך שנכים יוכלו לעלות בדבר הזה בשבת?

לורה ורטון:

זה לא, גם אם אין רכבת.

אדיר שוורץ:

אגב, וייצמן חושב כמוני.

צביקה כהן:

תודה, חברים.

אדיר שוורץ:

וייצמן חושב כמוני. 24/7,

צביקה כהן:

וייצמן חושב כמוך בהרבה דברים, אגב.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן חושב כמוך, שיצביע עכשיו כמוך.

חגית משה:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

על ההצבעה שזה יעבוד גם בשבת.

צביקה כהן:

חברים,

אדיר שוורץ:

ואני שואל אותך, מה הבעיה,

חגית משה:

אני חושבת,

צביקה כהן:

נביא את זה, יונתן, יונתן, יונתן,

אדיר שוורץ:

מה הבעיה ההלכתית,

צביקה כהן:

אתה מתנגד ... ?

אדיר שוורץ:

בזה שזה יהיה פתוח בשבת?

יונתן פלג:

אני,

אדיר שוורץ:

ללא הפסקה, כל השבת.

חגית משה:

אני חושבת,

צביקה כהן:

חברים,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, אתה מוכן להעלות בחזרה את 17 ולהתנות את זה שזה יהיה סגור בשבת?

צביקה כהן:

חברים, שקט באולם.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה,

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בוא נצביע על 17 ... ,

צביקה כהן:

לא להפריע, יוחנן, לא להפריע. אני מבקש להעביר את הסעיף הזה. אתם מתנגדים לסעיף הזה?

חגית משה:

למה?

צביקה כהן:

שאלתי שאלה, לא אותך.

יונתן פלג:

אני מתנגד לסעיף הזה במתכונתו,

צביקה כהן:

תודה.

יונתן פלג:

אני מבקש,

צביקה כהן:

דבריד,

יונתן פלג:

שיתווסף לסעיף הזה מנגנון להפעלתו בשבת,

צביקה כהן:

תודה.

יונתן פלג:

על פי ההלכה.

צביקה כהן:

תודה. אמרת, תודה. בבקשה, משפט.

לורה ורטון:

שני משפטים. שלושה בעצם. אחד, זה לא קשור לפעילות של הרכבת הקלה בשבת, זה מאבק אחר. אנחנו אומרים, בונים ומאשרים תכניות על סמך זה שתהיה גישה לכביש, לרחוב, לעיר, ולמעשה באישור הדברים כמו שהם אי אפשר. אז אנחנו רוצים שהדברים האלה, שיהיה ברור שיפעלו כל הזמן, יום וליל,

צביקה כהן:

תודה.

לורה ורטון:

שבעה ימים בשבוע,

צביקה כהן:

תודה רבה.

חגית משה:

אני,

לורה ורטון:

ואני גם, אני גם רוצה שני דברים נוספים, לצטט מהאתר של תכנית האב לתחבורה שצוות האב הוא דואג לשירות אמין, זמין ונוח בכל עת. שידאגו שזה יהיה בכל עת.

צביקה כהן:

תודה רבה.

לורה ורטון:

ורגע,

חגית משה:

אני רוצה רגע להגיד משהו אחרון, בלי להתעצבן.

לורה ורטון:

דבר אחרון,

צביקה כהן:

לא, תני לי להתקדם.

חגית משה:

בשקט, בבקשה. בבקשה.

צביקה כהן:

... סדר יום,

חגית משה:

שניה.

לורה ורטון:

ודבר אחרון, דבר אחרון,

צביקה כהן:

אמרת מה שאמרת.

חגית משה:

לא, לא, משהו אמיתי,

לורה ורטון:

הדברים האלה,

חגית משה:

לא, לא, אמיתי.

לורה ורטון:

איך שהם עובדים בעולם זה שהם פועלים כל הזמן.

צביקה כהן:

טוב.

לורה ורטון:

זה יותר נכון מאשר מעלית שבת, כי מעלית שבת גם למי שרוצה להתעלם,

צביקה כהן:

סליחה, מי מנתק להם את המיקרופון כל רגע?

לורה ורטון:

יש עין אלקטרונית. יש עין אלקטרונית שפועל.

צביקה כהן:

אל תנתקו את המיקרופונים של החברים כל רגע. בבקשה.

לורה ורטון:

יש עין אלקטרונית, אז מי שנוסע במעלית שבת בעצם מחלל שבת.

צביקה כהן:

תודה.

לורה ורטון:

מי שייסע בדברים האלה לא, כי הם פועלים כל הזמן,

צביקה כהן:

אני מודה לך.

לורה ורטון:

והם לא פועלים לפי מי שעולה עליהם.

צביקה כהן:

חגית, משפט אחד לסיכום.

לורה ורטון:

הם פועלים כל הזמן,

חגית משה:

אני,

לורה ורטון:

וככה צריך להיות, כי אחרת אי אפשר לאפשר את הבנייה שם.

צביקה כהן:

גברת לורה, תודה. חגית.

חגית משה:

אני פונה למי שמכיר את זה, אני קטונתי, אבל בהנחה, החברים שמכירים את ההלכה, אם יביאו פסק הלכה של רבנים שאתם תחליטו עליהם שיגידו שאין בעיה של חילול שבת, מה הבעיה שזה יפעל 24/7?

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה.

לורה ורטון:

אני צריכה להביא פסיקת הלכה?

צביקה כהן:

חברים, הצגנו,

יונתן פלג:

חגית, את לא נוסעת, כשאת הולכת לא עלינו לבקר מישהו בשערי צדק, את לא עולה במעלית שבת? עולה.

חגית משה:

אז אני אומרת, בהנחה וזה לא,

צביקה כהן:

יונתן, יונתן, די,

חגית משה:

וזה לא בעייתי במידת ההלכה.

אדיר שוורץ:

אבל,

צביקה כהן:

רבותיי, מי בעד הסעיף הזה? חברים,

יונתן פלג:

ההלכה שלי, אני לא קובעת את ההלכה.

אדיר שוורץ:

אבל יוחנן,

יונתן פלג:

אני צריכה רב שיפסוק את זה. אני לא ... ,

צביקה כהן:

מה זה הדבר הזה?

אדיר שוורץ:

מדרגות נעות שפועלות בשבת, לכוליה עלמא זה מותר,

צביקה כהן:

טוב, רבותיי,

חגית משה:

בסדר.

צביקה כהן:

מי בעד?

אדיר שוורץ:

והן פועלות ללא הפסקה. מה הבעיה?

צביקה כהן:

חברים,

חגית משה:

אם אתם אומרים שזה אפשרי,

צביקה כהן:

חברי הוועדה,

דוברת:

חברים, שקט, אנחנו רוצים להמשיך, תודה.

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף הזה בבקשה כמו שהוא מוגש?

חגית משה:

אבל מה הבעיה לכתוב את זה?

צביקה כהן:

תודה.

חגית משה:

למה אתם רוצים לכתוב שזה,

צביקה כהן:

לא בא לנו.

חגית משה:

לבדוק את העניין של שבת?

צביקה כהן:

לא בא לנו.

חגית משה :

מה הבעיה?

צביקה כהן :

תודה. מי נגד הסעיף הזה? כמו שהוא הוגש.

אליעזר ראובברגר :

אני לא הצבעתי, אני לא מצביע.

צביקה כהן :

מאה אחוז. מי נגד הסעיף הזה?

יונתן פלג :

במתכונתו הנוכחית אני נגדו.

צביקה כהן :

במתכונתו הנוכחית.

יונתן פלג :

אני מבקש להוסיף מנגנון,

צביקה כהן :

במתכונתו הנוכחית.

יונתן פלג :

להפעלה בשבת על פי ההלכה.

צביקה כהן :

במתכונתו הנוכחית.

יונתן פלג :

אני לא רואה ... למנגנון הלכתי.

צביקה כהן :

מי נגד? תודה. יש נמנעים?

לורה ורטון:

אנחנו מתנגדים.

צביקה כהן:

מתנגדים. תצביעי, תצביעי.

לורה ורטון:

אני מתנגדת כל עוד,

עידו רוזנברג:

שלושה בעד, שניים מתנגדים.

צביקה כהן:

תודה.

לורה ורטון:

שהסעיף נשאר ככה.

צביקה כהן:

יש נמנעים. גם תודה לכם, סעיף הבא. אני רק מציע לצוות המקצועי לשמוע את הדברים האלה. אני לא יכול להיכנס לדיון הלכתי תוך כדי וועדת הכספים, לכן תדברו עם האנשים המכובדים ותתקדמו איתם. אנחנו לא יכולים לפתוח כל דיון פה, לעשות פה איזשהו מין לא יודע מה.

יונתן פלג:

אני מחזק אותך. הדיון הזה הוא קריטי, קריטי, קריטי לעתיד העיר,

צביקה כהן:

לא פה, לא פה,

לורה ורטון:

אז יש כאן מישהו מאגף תושי"ה?

צביקה כהן:

יונתן,

יונתן פלג:

ובכל מקום שאני מגיע אליו אומרים לי לא פה.

צביקה כהן:

יונתן, לא פה.

יונתן פלג:

כבוד היושב ראש,

צביקה כהן:

נקודה.

יונתן פלג:

כל מקום שאני מגיע אליו בעירייה אמרו לי לא פה, אז אני ממשיך להעלות,

חגית משה:

אז יונתן, צוות אב לתחבורה,

צביקה כהן:

... ללוות אותך למקום הנכון.

חגית משה:

צריך לפנות אליהם.

צביקה כהן:

טוב.

יהודה פרוידינגר:

להנהלת העיר, להנהלת העיר.

חגית משה:

מי מפעיל? מי כן?

יהודה פרוידינגר:

בהנהלת העיר,

צביקה כהן:

27, 28,

חגית משה:

יש בזה משהו, אני חייבת להגיד.

צביקה כהן:

29, 30,

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה על 30,

דוד בלומנשטוק:

צביקה, אני רוצה לדבר על 30,

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה על 30,

דוד בלומנשטוק:

גם אני רוצה.

צביקה כהן:

מי זה, מי עוד רוצה?

יהודה פרוידינגר:

30,

צביקה כהן:

יהודה ודוד.

יהודה פרוידינגר:

30 זה עוד להמשיך את הנת"צ בבגין, ולא אכפת לי שיכינו נת"צ, אבל,

צביקה כהן:

אבל?

יהודה פרוידינגר:

יש תופעה שהיום,

דוד בלומנשטוק:

מי מבצע את זה, קודם. מי מבצע את זה?

יהודה פרוידינגר:

היום,

צביקה כהן:

אבל?

אדיר שוורץ:

מוריה.

יהודה פרוידינגר:

מוריה, מוריה.

דוד בלומנשטוק:

איפה הם?

צביקה כהן:

יהודה. אבל?

יהודה פרוידינגר:

היום עדיין אין קווי אוטובוסים,

צביקה כהן:

רגע, אנחנו מפריעים לגזבר לדבר.

שמוליק זליגמן:

אתה לא מפריע לי.

צביקה כהן:

בבקשה, יהודה.

יהודה פרוידינגר:

אין קווי אוטובוסים, מהתחלת בגין כשמגיעים מכיוון כביש 443,

צביקה כהן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אין תחבורה ציבורית שנוסעת בבגין ועושים שמה נת"צ, שזה מכביד על התנועה בבוקר כי אי אפשר לנסוע בנת"צ. יש אולי אוטובוס פעם ב-,

צביקה כהן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

ואוכפים שמה,

דובר:

אנשים חוטפים שמה דוחות.

יהודה פרוידינגר:

קנסות גם בלי סוף, אנשים אפילו שורדים למחלף רמות, נכנסים אליו טיפה קודם,

צביקה כהן:

... הגזבר שם, תדע לך.

יהודה פרוידינגר:

ויש פה מימון גם לבניית הנת"צ וגם מקום לסדר.

צביקה כהן:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה שיפעילו את הנת"צ רק כשיהיו קווי אוטובוסים ברמה שמצדיקה נת"צ.

צביקה כהן:

שיהיה איזשהו תיאום למציאות.

יהודה פרוידינגר:

כן. אין סיבה שהיום,

צביקה כהן:

הבנתי.

יהודה פרוידינגר:

יהיה פקקים בבגין כשבצד ימין יש נתיב ריק שלא משתמשים בו,

צביקה כהן:

מי הכתובת? מי הכתובת להערה הזאת?

יהודה פרוידינגר:

לפחות שיעשו אותו car pool.

שמוליק זליגמן:

מנהל האגף החדש.

יהודה פרוידינגר:

לפחות שיעשו אותו car pool. לא,

יוסף חיים מועלם:

אולי נעשה את זה +2.

יהודה פרוידינגר:

אמרו שיביאו את מנהל האגף,

צביקה כהן:

הערה בונה. בואו,

דוד בלומנשטוק:

יהודה, הערתך נרשמה,

יוסף חיים מועלם:

או $2+$, $3+$,

דוד בלומנשטוק:

והיא תישאר רשומה. איפה המנהל?

צביקה כהן:

יהודה, יהודה,

דוד בלומנשטוק:

איפה מי שדואג לזה?

צביקה כהן:

יהודה, זה הערה בונה.

שמוליק זליגמן:

בתור מה אתה ... ?

צביקה כהן:

אתה צודק.

דוד בלומנשטוק:

איפה הם?

יוסף חיים מועלם:

אולי שיעשו את זה $2+$?

דוד בלומנשטוק:

איפה מנהל אגף, מישהו שאחראי על הסעיף הזה?

יהודה פרוידינגר:

יש מנהל חדש, תן קרדיט.

דוד בלומנשטוק:

בבקשה.

צביקה כהן:

בוא, בוא לידי. יש מנהל חדש, תן קרדיט. לא, זה שהוא לא הגיע.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, הוא ממוריה,

צביקה כהן:

בתושייה. בבקשה, מוריה.

ברק:

לא, הוא מחברת מוריה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לזה מנהל? אה.

צביקה כהן:

כן, יש כמה, אליעזר, לייזר,

יצחק בג'ה:

אני אענה,

צביקה כהן:

רגע, רגע, רגע, לייזר, רק שניה אחת, סליחה. לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט אני גם תכניות של תושייה לא מכניס לוועדה. זה עניין של, איך? אני על הסף.

צביקה כהן:

אני כבר לא חותם להם.

שמוליק זליגמן:

תדליק את המיקרופון.

אליעזר ראוכברגר:

מי שלא מכבד את הוועדה ואת יושב ראש הוועדה, לא נכבד אותו.

צביקה כהן:

בבקשה, לייזר. אה,

יצחק בגיה:

שלום,

צביקה כהן:

תגיד מה שמך ותפקידך.

יצחק בגיה:

שלום. היי, שלום,

צביקה כהן:

שמך.

יצחק בגיה:

שמי יצחק בגיה, אני מנהל אגף סובב ירושלים בחברת מוריה. כן. נת"צ בגין, הארכה שלו, בשביל לאשר דבר כזה בעצם משרד התחבורה עושה גם תחשיבים כלכליים כדי להצדיק אותו. זה נקודה אחת. נקודה נוספת,

דוברת:

חבר'ה, שקט מסביב בבקשה, זה לא מכבד את החברים.

יצחק בגיה:

יש את כביש 45 שמתוכנן להיות משער בנימין לעטרות, שאמור לחבר את כל האוטובוסים של בנימין, שגם הם הולכים לנסוע בבגין. ויש גם את השכונה העתידית בעטרות,

יהודה פרוידינגר:

אמרת,

יצחק בגיה:

שגם שם הולך להיות אוטובוסים,

יהודה פרוידינגר:

אתה לא הכתובת ולכן לא אתה היית צריך לענות. כשיהיה נת"צ משער בנימין, כמו שגם פה ממשיכים לתקצב את זה, משער בנימין עד 433, סבבה. ייסעו על זה אוטובוסים, כל האוטובוסים של בנימין. בינתיים הכל מדברים על אוטובוסים ובפועל לא נוסעים בו אוטובוסים,

חגית משה :

הוא אומר, לתקופת הביניים,

יהודה פרוידינגר :

ואני אומר,

חגית משה :

לעצור את זה.

יהודה פרוידינגר :

מבקש לא לאכוף שמה, להפסיק להפעיל אותו בתור נת"צ או לא יודע מה.

אלחנן גרוסבויס :

סתם דרך אגב, יהודה, גם האכיפה שמה היא מאד מאד מסוכנת,

דוד בלומנשטוק :

היא נוראה, היא נוראה.

אלחנן גרוסבויס :

כי הכניסה לכביש רמות,

דוד בלומנשטוק :

צביקה, אני רוצה הצבעה על הסעיף הזה.

אלחנן גרוסבויס :

... שמה ימינה, נותנים להם כמה מטרים קטנים,

יהודה פרוידינגר :

נכון, וכל אחד מקבל שמה קנס כי הוא נכנס טיפה קודם, מקבל קנס. ואין כמעט אוטובוסים שנוסעים, אין הצדקה לנת"צ שמה בינתיים.

צבי דקל :

כן, מישהו רצה שאני אתייחס למשהו?

חגית משה :

מה, מה התפקיד?

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

הטענה של החברים,

דובר:

צביקה, רק שניה אחת, לפני התייחסות, צביקה,

צביקה כהן:

הטענה של החברים,

דובר:

מנהל אגף תושיה.

צביקה כהן:

הטענה של החברים זה,

דוד בלומנשטוק:

צביקה, אני רוצה גם לדבר על עוד משהו.

צביקה כהן:

צריך לעשות התאמות,

שמואל זליגמן:

מנהל אגף תושי"ה,

צביקה כהן:

מנהל האגף, ברוך הבא. בבקשה, מנהל האגף.

דוד בלומנשטוק:

רק שניה, רגע, רגע,

צבי דקל:

אני ישבתי כאן כל הזמן, רק הבנתי שקראתם לי ולא הספקתי להתייחס. אז מה השאלה בבקשה?

צביקה כהן:

אז לא, בדרך כלל נוהגים פה שמנהלי אגפים נמצאים בדיון, ואם לא בדרך כלל מדלגים על הסעיף. אנחנו שמחים שבאת, ברוך הבא.

דוד בלומנשטוק:

צביקה, אני רוצה,

צביקה כהן:

... בבקשה, דבר.

דוד בלומנשטוק:

צביקה, רק שניה אחת, לפני שהוא עונה, לפני שהוא עונה.

צביקה כהן:

לפני שהוא עונה.

דוד בלומנשטוק:

יש עוד כמה נקודות, וחשוב שתענה על הכל ביחד. אני חושב שמה שקורה עכשיו בבגין זה קטסטרופה. קטסטרופה זה אומר דבר אחד: עיריית ירושלים יודעת לצאת במסע פרסומות על כל הדברים שהיא עושה, ורק על העורק הראשי, כדברי ההסבר בסעיף, היא לא יודעת לעשות. מה שקורה, למשל יום שישי האחרון בבוקר כל תושבי ירושלים עומדים, עומדים בבגין. אני קיבלתי לפחות עשרה טלפונים על הבוקר, מה קורה? בדקתי ב-Waze, אני רואה שנסיעה מהבית שלי לבית וגן שעה ועשר דקות. מישהו יודע להסביר לי למה הדבר הזה קורה?

צביקה כהן:

אני אספר לך, דוד.

דוד בלומנשטוק:

למה אף אחד מאיתנו,

צביקה כהן:

דוד,

דוד בלומנשטוק:

כחברי מועצת העיר, רק שניה אחת, שיש לו איזשהו קשר עם הציבור, לא מקבל עדכון, תקשיבו, יש עבודות בבגין, בוא נעדכן את התושבים. למה, ביום חמישי בלילה אותו דבר. חבר'ה, איפה אנחנו חיים? אין מושג של לעדכן? אנחנו הולכים לעשות עבודות, למה אנחנו עכשיו מדברים על עוד מקטעים לעשות את העבודות האלה בלי תיאום? הדבר הזה לדעתי לא ראוי. זה נקודה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לתת לך את התשובה?

צביקה כהן:

ר' דוד,

דוד בלומנשטוק:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לתת לך את התשובה?

צביקה כהן:

אני יצאתי,

דוד בלומנשטוק:

אני אשמח את התשובה.

אליעזר ראוכברגר:

כי לא סופרים אותך,

צביקה כהן:

רגע, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה אוויר.

דוד בלומנשטוק:

מה זה?

צביקה כהן:

לייזר, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

כי לא סופרים אותך ואתה אוויר.

דוד בלומנשטוק:

מצוין, אני שמח שזה נאמר בפרוטוקול,

צביקה כהן:

דוד,

דוד בלומנשטוק:

אני רק רוצה לשמוע את זה גם בצוות המקצועי.

צביקה כהן:

דוד, עזוב, הוא מחמם עכשיו.

דובר:

אז הוא יגיד את זה גם כלפי ההצבעות.

דוד בלומנשטוק:

הוא לא מחמם, הוא צודק.

צביקה כהן:

אני יצאתי,

דוד בלומנשטוק:

הוא צודק, אני אבהיר גם בהצבעה.

צביקה כהן:

אני יצאתי, אני יצאתי בנר הרביעי בחנוכה מבגין לכיוון גבעת שאול שמאלה, כניסה לירושלים ימינה
תל אביב,

דוד בלומנשטוק:

כן?

צביקה כהן:

מקטע של 100 מטר, אתה יודע, עם המצלמה שם,

דוד בלומנשטוק:

כן?

צביקה כהן:

שעה וארבעים דקות.

אלחנן גרוסבויס:

ומה אתה אומר כל בוקר במה שקורה עכשיו בכביש רמות,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה,

אלחנן גרוסבויס:

... קטסטרופה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר שאני מחמם? הרי את המשפט הזה אמרת לי ביום ראשון.

צביקה כהן:

שעה וארבעים דקות.

דוד בלומנשטוק:

שניה, עוד דבר אחד. גם בהמשך למה שיהודה העלה, הנושא של המצלמות. חבר'ה, כל עוד ואין תחבורה ציבורית, אל תפעילו את המצלמות.

יהודה פרוידינגר:

זה מה שאני אומר.

דוד בלומנשטוק:

אתם עושים עוול לתושבים. ויש פה מצלמות בתוך הסעיף הזה. תסבירו לי סיבה אחת שאני, חבר מועצת העיר שאמור לייצג את התושבים, אצביע בעד הסעיף הזה. אני יודע שעוד מעט יגידו לי, זה

משרד התחבורה, זה לא קשור. חבריה, אנחנו עושים עוול לתושבים. או שתחילו מעדכנים את כולם על הפרסום, עושים פרסום,

צביקה כהן:

חומר למחשבה.

דוד בלומנשטוק:

ואז יוצאים לעבודות, זה בסדר, ואת המצלמות לא להפעיל. בבקשה.

יהודה פרוידינגר:

יש לי עוד נקודה אחת לגבי המצלמות, אם כבר. שבכל המקומות האלה לפעמים בגלל עומס התנועה בנתיבים שהם לא נת"צים, מה שקורה זה שבן אדם איכשהו נכנס לתוך הנתיב הזה ומנסה לצאת, אבל בגלל איזה 50 מטר ראשונים שהוא נסע הוא מקבל קנס. אם אפשר לבקש שיהיה עוד מצלמה בהמשך של אחרי איזה 150 מטר, ורק בן אדם שצולם בשתי מצלמות, זאת אומרת שהיה לו איזה 250 מטר לתקן ולצאת מהנתיב,

צביקה כהן:

טוב.

יהודה פרוידינגר:

רק מי שמצולם בשתי מצלמות יקבל את הקנס.

אלחנן גרוסבויס:

יש מישהו,

צבי דקל:

כן.

אלחנן גרוסבויס:

שיודע להגיד נתונים כמה דוחות אנשים חטפו שמה?

יהודה פרוידינגר:

אוהו.

צבי דקל:

טוב, אז אני קודם כל אתייחס לגבי נושא שיתוף הציבור. שיתוף הציבור מתבצע על ידי מערך שעושה את העבודה לדעתי בצורה מאד מקצועית, לפחות לפי מה שאני הצלחתי לראות. ספציפית לגבי בגין, אם אתה אומר שהנושא הזה לא הגיע לתושבים אז אני אציף את זה מול הגורמים בצוות תכנית אב לתחבורה שאמונים על כל הנושא הזה, בסדר?

דוד בלומנשטוק:

אני אשמח מאד שתציף את זה, אבל בוא נסכם שעד שזה לא מוצף אין עבודות. אפשר? חבר'ה, אתם לא מבינים מה אנשים עוברים. אנחנו יושבים פה בשולחן, הכל נחמד. אנשים תקועים בפקקים סתם, כי לא יידענו אותם קודם. למה נתיבי ישראל יודעים להודיע את זה? אנחנו לא יודעים? אנחנו פתאום בנושא של הסברה נפלנו? מה קרה?

צבי דקל:

ממה שאני מכיר,

צביקה כהן:

טוב, דוד,

צבי דקל:

... את התהליך הזה, יש יידוע של אמצעים טכנולוגיים כמו Waze וגוגל,

צביקה כהן:

דוד, אני מציע,

צבי דקל:

וזה גם עוזר ... תנועה, וזה קורה.

צביקה כהן:

אני מציע, דוד, אני מציע שתכבדו את הוועדה לתכנון ובנייה, תזמינו את מנהל תושי"ה, תשאל את לייזר. שאלה קשה.

דוד בלומנשטוק:

גם וגם, לא הבנתי.

צביקה כהן:

בוודאי שפה זה לא קשור. טוב, בסדר,

יהודה פרוידניגר:

אני יכול,

צביקה כהן:

תודה רבה.

דוד בלומנשטוק:

רגע, רגע, הוא לא ענה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק לגמרי, מה.

צביקה כהן:

הוא אומר שלא קשור לוועדה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר, הוא צודק. בוא, בחייך, עם כל הכבוד, בסוף הפניות של הציבור באות אלינו.

אדיר שורץ:

ברור. אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כל ...,

אדיר שורץ:

אבל לייזר, מצלמות זה לא הוא, מה אתם רוצים ממנו?

דוד בלומנשטוק:

רגע, רגע, גם, דיברנו על שני דברים.

אליעזר ראוכברגר:

... חילוני, חרדי,

דוד בלומנשטוק:

דיברנו על שני דברים.

אליעזר ראוכברגר:

עם כיפה, בלי כיפה, כיפה גדולה, כיפה קטנה, זה לא משנה. מגיעים אלינו כי אנחנו אלף נגשים לציבור, בית אנחנו מוכרים לציבור. עם כל הכבוד, מנהל אגף תושיה לא מוכר לא בשולחן, ובוודאי לא בציבור.

צביקה כהן:

וגימל, אנחנו גם מייצגים אנשים,

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

לייזר, אני מסכים עם כל מה שדודי אמר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אדיר שוורץ:

לגבי היידוע שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אדיר שוורץ:

כמה שיותר, יותר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אדיר שוורץ:

אני מסכים לגבי זה שאולי אפשר לדייק את האכיפה על הנת"צ בבגין כרגע,

יהודה פרוידינגר:

... גם יידוע הציבור.

אדיר שוורץ:

גם דיברנו על זה בישיבת הנהלה, מסכים איתכם, מצוין.

דוד בלומנשטוק:

אדיר, זה נחמד שאתה מסכים,

אדיר שוורץ:

אבל,

דוד בלומנשטוק:

אנחנו רוצים לבצע הלכה למעשה.

אדיר שוורץ:

למה לשפוך את התינוק עם המים? רגע. הנת"צ בבגין הוא נת"צ טוב, למה,

דוד בלומנשטוק:

אני לא חולק, אני לא חולק,

יהודה פרוידינגר:

אין אוטובוסים ... ,

דוד בלומנשטוק:

בואו נסכם, אני רוצה התחייבות.

אלחנן גרוסבויס:

אדיר, אדיר, כי אם לא תשפוך את התינוק עם המים עכשיו אתה תיפגש עם זה פעם הבאה ועוד פעם ועוד פעם.

דוד בלומנשטוק:

בדיוק, מה יקרה? לא הבנתי.

אדיר שוורץ:

בסדר, אבל אנחנו לא רוצים,

אלחנן גרוסבוים:

איך אמר לייזר מקודם? לא סופרים אותו.

צביקה כהן:

אני מציע,

אדיר שוורץ:

אז יש תינוק שאפשר לשפוך, ואת התינוק הזה חבל לשפוך.

צביקה כהן:

להפגיש בינך לבינו, תבנו תכנית.

יהודה פרוידינגר:

רגע, הוא עוד לא ענה.

צביקה כהן:

סליחה,

יהודה פרוידינגר:

הוא עוד לא ענה, בוא ניתן לו לענות.

צביקה כהן:

סליחה,

דוד בלומנשטוק:

... לענות, צביקה.

יהודה פרוידינגר:

בוא, תענה, תענה על הנת"צ.

צבי דקל:

התשובה שלי זה שבפורום הזה אני לא חושב שאנחנו צריכים לנהל,

צביקה כהן:

תודה, יהודה.

צבי דקל:

שיחות מקצועיות עמוקות,

צביקה כהן:

יהודה, תודה רבה.

צבי דקל:

טוב שהנושאים מוצפים, זה בסדר להציף את הנושאים, אתם בסופו של דבר הקול של הציבור והדבר הזה ברור לחלוטין,

צביקה כהן:

יפה.

צבי דקל:

כולל מערך פניות ציבור,

דוד בלומנשטוק:

בדרך כלל מה שאנחנו מבקשים מתבצע כמובן.

צבי דקל:

שמגיע גם אלינו, דרך אגב, אנחנו לא מנותקים מהציבור. ואת הישיבות המקצועיות נעשה בפורום אחר.

צביקה כהן:

אני מציע באמת שתזמין את דוד, תשמע את הדברים,

דוד בלומנשטוק:

לא, אין בעיה, שיענה תשובות, יביא תשובות, נצביע על הסעיף. מה קרה? לא הבנתי, מה יש, חבר'ה? אגב, על המצלמות לא קיבלתי תשובות. מי אחראי על המצלמות? לא אני, גם יהודה ושאר החברים.

אדיר שוורץ:

אכיפה ושיטור, מי אחראי על המצלמות.

צבי דקל:

יש אגף אכיפה ושיטור בעירייה. את המצלמות אנחנו מתקינים במסגרת הפרויקטים, ויש אגף אכיפה ושיטור.

דוד בלומנשטוק:

איפה הם, אגב?

אדיר שוורץ:

דוחות נת"צ הם כמו דוחות חנייה, אותו דבר.

יהודה פרוידינגר:

פי חמש.

אדיר שוורץ:

לא אמרתי בכמויות, מבחינת השיטה,

לורה ורטון:

מבחינת האחראיות,

יהודה פרוידינגר:

פי חמש בכסף גם.

צביקה כהן:

דוד,

לורה ורטון:

מבחינת האחראיות,

דוד בלומנשטוק:

וגם אכיפה ושיטור,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

מבחינת המהלך התפעולי זה אותו מהלך.

אלחנן גרוסבויס:

צביקה, אולי כדאי להמתין עם ההצבעה עד שהוא יביא תשובות מקצועיות. אני מציע.

אדיר שוורץ:

אבל אתם מערבבים, מה עניין שמיטה בהר סיני? אין קשר פה. המצלמות לא קשור אליו, בוא נדבר על לכולך בפח בצד ונדבר על תברואה בבגין.

אלחנן גרוסבוים:

לא, על כל הפקקים ועל כל הדברים,

צביקה כהן:

דוד,

אלחנן גרוסבוים:

הידע של הציבור.

אדיר שוורץ:

אין שיחים בבגין, דבר על שפי"ע.

חגית משה:

אני, אני,

אדיר שוורץ:

מה הקשר?

חגית משה:

אני מצטרפת לזה שאנחנו, שיהיה דיון כמו שצריך. אני חושבת שלהשאיר, בוא, אמנם זה 50 מיליון שקל,

צביקה כהן:

אני גם.

חגית משה:

אמנם זה מענק של המשרד,

צביקה כהן:

אני גם מצטרף לבקשה.

חגית משה:

זה הכל בסדר, אבל הלו, יש פה צורך, יש פה תושבים שסובלים, ואם לא יהיו תשובות וככה מתייחסים אז זה לא עובר, אנחנו לא,

צביקה כהן:

אנחנו מצטרפים לבקשה ולדיון, אבל לא רוצים לעצור את הסעיף הזה.

שמוליק זליגמן:

זה פרויקט שבביצוע, חגית,

חגית משה:

אני חושבת שצריך,

שמוליק זליגמן:

זה פרויקט שבביצוע.

אדיר שוורץ:

חגית, חגית, הסיפור פה,

צביקה כהן:

דוד,

אדיר שוורץ:

הסיפור פה, צריך לא להתבלבל. הסיפור פה הוא זה שעיריית ירושלים עושה המון המון מאמצים,

צביקה כהן:

טוב,

אדיר שוורץ:

לעשות את היפוך הפירמידה.

צביקה כהן:

חברים,

אדיר שוורץ:

יש פה נתיב תחבורה ציבורית שהוא חלק מהפירמידה הזאת,

צביקה כהן:

חברים, הדברים נאמרו,

חגית משה:

אבל אנחנו לא נגד הנתבי.

אדיר שוורץ:

בוא נקדם אותו, ובלי קשר נעמוד על שלנו בכל פורום אחר.

חגית משה:

רגע, אדיר, אדיר,

צביקה כהן:

חברים, חברים,

חגית משה:

אדיר, אנחנו לא נגד הנת"צ,

צביקה כהן:

חברים,

חגית משה:

אנחנו לא נגד הנת"צים.

אדיר שוורץ:

אני בכמה שעות הבודדות שיצא לי לעבוד עם צבי, חוויתי באמת, עכשיו אני זה,

צביקה כהן:

סגן ראש העיר.

אדיר שוורץ:

חוויה מאד טובה.

חגית משה:

צבי,

אדיר שוורץ:

אני ממליץ לכל אחד.

צביקה כהן:

סגן ראש העיר, חגית, סגנית ראש העיר, קיבלנו את הדברים שחלקם באמת נאמרו מקרב לב, מתוך השטח, מתוך הציבור. קיימו דיון, מצידי בפורום כזה או אחר, אנחנו ממשיכים את סדר היום. בסדר?

חגית משה:

לא, מה אתה בעצם,

צביקה כהן:

אני אומר רק דבר אחד: אם הדברים ייפלו סתם, בסוף זה יצוף עוד פעם.

חגית משה:

אנחנו לא רוצים שהם ייפלו, אנחנו רוצים שהם,

צביקה כהן:

וזה יצוף עוד פעם, בסוף גם נעצור סעיפים.

חגית משה:

הרב צביקה, אנחנו לא רוצים שייפלו, יש לכולנו אינטרס שבעיר הזו,

צביקה כהן:

יפה, יפה.

חגית משה:

רגע. אבל, ויש אבל, יש גם בקשה שהיא לסנכרן בעצם את הצורך של העיר ושל משרד התחבורה ושל האגף,

צביקה כהן:

בדיון, בדיון, בדיון הזה.

חגית משה:

יחד עם הציבור. ולכן מה שמבקשים,

דובר:

צביקה,

חגית משה:

זה לא למנוע את הנת"צ, זה לא שלא יהיה נת"צ,

צביקה כהן:

תודה, חגית.

חגית משה:

לתת את זה בתזמון הנכון, זה מה שמבקשים.

דוד בלומנשטוק:

אני רק מבקש שהוועדה תבקש לקיים דיון יחד עם הצוות המקצועי, בהשתתפות החברים.

צביקה כהן:

אני בעד.

דוד בלומנשטוק:

מי שירצה כמובן.

צביקה כהן:

אני בעד. בסדר?

חגית משה:

אנחנו לא נגד, אנחנו בעד,

צביקה כהן:

הוועדה באמת מבקשת,

חגית משה:

אף אחד לא רוצה לעצור את זה.

צביקה כהן:

שיהיה איתכם דיון מסודר,

יהודה פרוידינגר:

אפשר ש-,

צביקה כהן:

בין הדרג,

יהודה פרוידינגר:

אפשר שהוא יבוא לישיבת הנהלה הקרובה להסביר.

צביקה כהן:

בין הדרג המקצועי לבין החברים, הציגו פה דברים טובים,

יהודה פרוידינגר:

אמרו, בישיבת הנהלה,

צביקה כהן:

מחפשים שאלות ותשובות.

יהודה פרוידינגר:

דודי,

אלחנן גרוסבויס:

לא, שוועדת כספים תיתן תאריך,

יהודה פרוידינגר:

בישיבת הנהלה,

אלחנן גרוסבויס:

עד מתי עושים את הישיבה הזו.

צביקה כהן:

אני סומך על דודי.

חגית משה:

בישיבת הנהלה, זה רעיון טוב.

יהודה פרוידינגר:

בישיבת הנהלה הקרובה.

דוד בלומנשטוק:

צביקה, אתה מתחיל לדבר בפנטומימה.

צביקה כהן:

טוב, חברים,

יוחנן וייצמן:

2030.

צביקה כהן:

דוד, תמיד אנחנו נפגשים פה בסוף.

חגית משה:

דודי, בישיבת הנהלה זה לא טוב?

דוד בלומנשטוק:

לא.

חגית משה:

למה?

צביקה כהן:

לא בגלל ששמה רוצים לגמור סעיפים,

דוד בלומנשטוק:

לא ישיבת הנהלה, ממש לא.

צביקה כהן:

ובאים לסדר היום.

דוד בלומנשטוק:

בשום אופן לא.

צביקה כהן:

בדיוק כמו שאני עושה לכם פה.

דוד בלומנשטוק:

רק באחד על אחד.

צביקה כהן:

הם צריכים לקבוע לא תחת לחץ עם מנהל תושי"ה, להבהיר את הדברים, להסביר אותם, להציג אותם, ולשמוע תשובות.

חגית משה:

ואז אם התשובות יהיו,

צביקה כהן:

טובות.

חגית משה:

זה מה יש וזה?

צביקה כהן:

יהיו תשובות, כולם רוצים לעזור.

חגית משה:

טוב.

צביקה כהן:

העניין הוא המפגש הזה, זה כל הסיפור. תודה רבה.

צבי דקל:

הדלת שלי פתוחה,

צביקה כהן:

אני אופטימי.

צבי דקל:

לדיונים מקצועיים, ומוזמנים.

צביקה כהן:

אנחנו אופטימיים. טוב, רבותי, סעיף 31, דיברנו. 32, 33, 4, 5,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

אני לא רץ מהר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, 32, מה זה חומש ג'?

צביקה כהן:

חומש ג', ברק.

חגית משה:

זה שלוש שנים בחמישה.

ברק:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, זה לעוד 15 שנה? מה זה?

צביקה כהן:

חומש ג'.

ברק:

חומש ג' עכשיו,

דוברת:

זה אחד נקודה,

ברק:

זה החלטת ממשלה של מזרח העיר החדשה, שיצאה משנה שעברה לחמש שנים האלה, הנוכחיות.

חגית משה:

הנוספות,

יהודה פרוידינגר:

25' עד 30'.

חגית משה:

נגמר חומש, חומש חדש.

צביקה כהן:

תודה.

יהודה פרוידינגר:

25' עד 30'.

אליעזר ראוכברגר:

כאילו החלטה שלישית, זה הכוונה?

צביקה כהן:

35, רבותיי, 190 מיליון ש"ח לכביש 437.

יהודה פרוידינגר:

35 אני מברך על ה-, הלוואי.

צביקה כהן:

חיזמא. 36, 37, 23 מיליון ש"ח עבור כביש מקטע 10. 38, 39, 40, 41,

אריאל גולן:

41.

צביקה כהן:

בבקשה.

אריאל גולן:

סליחה, צבי דקל,

צביקה כהן:

אריאל. מי מדבר, אריאל?

אריאל גולן:

אני, כן, אריאל. הסעיף הזה, 800,000 שקל, עידוד שימוש באמצעים בלתי ממונעים. ראיתי את התכנית, תכנית מאד יפה. רציתי רק לדעת מי מממש אותה, זאת אומרת, זה דרך מינהלים קהילתיים? זה דרך חברות מסוימות? מי מחלק את זה בעיר בעצם? מי מבצע את זה?

שמוליק זליגמן:

כתוב בסעיף.

ברק:

זה ביצוע על ידי צוות תכנית אב לתחבורה.

אריאל גולן:

איך הם עושים את זה?

שמוליק זליגמן:

לא יודע.

אריאל גולן:

דרך שכוונת, דרך מינהלים?

ברק:

הנה,

דובר:

מי קהל היעד?

אריאל גולן:

מי קהל היעד שלנו?

ברק:

הנה, יקי פה יסביר, יקי פה, סמנכ"ל של צוות,

אריאל גולן:

אוקי.

צביקה כהן:

תודה. יקי, בבקשה.

אריאל גולן:

עוד פעם,

שמוליק זליגמן:

יקי בכר.

אריאל גולן:

אני לא נגד הסעיף, אנחנו בעד הסעיף, מבורך,

צביקה כהן:

יקי בכר, בבקשה.

אריאל גולן:

רק רוצה לדעת שזה מתחלק, שזה מגיע ל-,

צביקה כהן:

יקי, בבקשה. בוא למיקרופון.

אריאל גולן:

תבוא לרמקול, תבוא לרמקול.

צביקה כהן:

הנה, בדרך אליך. יפה, תודה.

יקי בכר:

אנחנו עובדים, מינהלים קהילתיים, אנחנו עובדים עם אגף תושי"ה, אנחנו פונים, בעצם מבקשים, אנחנו רוצים בעצם אמצעים לעודד את השימוש באמצעים בלתי ממונעים, בעיקר בשבילי אופניים וכולי.

צביקה כהן:

סעיף מבורך.

יקי בכר:

... בצוות, בעיר. סליחה.

אלחנן גרוסבוים:

איזה מינהלים קהילתיים?

יקי בכר:

כמעט כולם, איפה שיש שבילי אופניים ונסיעה אנחנו,

צביקה כהן:

איפה שהם מחליטים,

אריאל גולן:

יצא קול קורא לכל המינהלים הקהילתיים?

צביקה כהן:

השאלה היא שאלה מקדימה,

יקי בכר:

איפה שאפשר, איפה שאפשר.

אריאל גולן:

איך?

אלדד רבינוביץ':

נראה את זה גם במזרח העיר?

צביקה כהן:

איפה שיש כבישים יש מינהלים, אבל השאלה איפה יש הכבישים האלה.

אלדד רבינוביץ':

אנחנו נראה את זה גם במזרח העיר?

אריאל גולן:

לא, אבל זה לא רק כבישים. אני אומר, יש פה ארגון סיורי אופניים, ימי עיון,

יקי בכר:

נכון, זה בעיקר,

אריאל גולן:

לארגן מקלחות בכל מיני מקומות שאנשים יבואו עם אופניים.

יקי בכר:

אמת, אמת. זה באמצעות, בעיקר במקומות שיש בהם שבילי אופניים סלולים. אוקי? במקומות. אנחנו אגב פועלים בכל העיר כדי בעצם לבצע,

אריאל גולן:

זאת אומרת, גבעת שאול, הר נוף, נגיד יש שמה מסלולי אופניים יפים ומתכננים גם,

יקי בכר:

נהדר, אז,

אריאל גולן:

אנחנו נראה את זה שמה גם כן?

יקי בכר:

גם שם.

אריאל גולן:

אוקי, נבדוק, נעקוב. תודה.

צביקה כהן:

אפשר להתקדם?

אליעזר ראוכברגר:

עוד שניה אתה תראה לגבי שבילי אופניים הר נוף.

צביקה כהן:

חברים, אנחנו בסעיף 42,

אליעזר ראוכברגר:

שאני לא בטוח שזה במינהל הקהילתי. עוד שניה אנחנו נשאל.

צביקה כהן:

לייזר, 43.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט אנחנו נשאל, כשנגיע לשם.

צביקה כהן:

44, 45,

יהודה פרוידינגר:

מה זה הצנרת גז הזאת? הצנרת גז זה כדי שיהיה אפשר להתחבר?

צביקה כהן:

46.

יהודה פרוידינגר:

רגע, צביקה.

צביקה כהן:

באיזה סעיף?

יהודה פרוידינגר:

ב-44.

צביקה כהן:

סעיף.

יהודה פרוידינגר:

מי זה, הנושא של צנרת גז זה כדי ש-,

צביקה כהן:

לא שמעתי.

יהודה פרוידינגר:

הנושא של צנרת גז שתעבור פה מתחת לכל העיר,

צביקה כהן:

כן, ברק.

יהודה פרוידינגר:

כדי שיהיה אפשר לעשות אנרגיה,

צביקה כהן:

גז טבעי.

יהודה פרוידינגר:

גז, חימום גז, מה רוצים לעשות עם הצנרת גז הזאת?

צביקה כהן:

שימוש. אתה כבר פותח כבישים, אתה כבר פותח,

ברק:

... אנחנו כבר פותחים את הכבישים,

צביקה כהן:

אתה כבר פותח את הכל,

ברק:

... צנרת לגז טבעי.

צביקה כהן:

במקום לעשות,

יהודה פרוידינגר:

... לירושלים גז טבעי?

צביקה כהן:

פתחת כבר הכל, אתה מכניס.

יהודה פרוידינגר:

יהיה אפשר, בבתיים יוכלו להתחבר לגז טבעי?

יקי בכר:

קודם כל אנחנו, קודם כל,

יהודה פרוידינגר:

בתי חולים,

(מדברים ביחד)

ברק:

... תעשייה וזה.

יהודה פרוידינגר:

לא,

יקי בכר:

שמחברים מרכזי תחבורה,

ברק:

הנה, תענה לו.

יקי בכר:

אנחנו מחברים קודם כל מרכזי תחבורה, מסופים ומרכזים גדולים כדי לאפשר ביטחון אנרגטי לאותם מסופים.

שמוליק זליגמן:

בתים זה בסוף.

יהודה פרוידינגר:

מה ... ,

יקי בכר:

למשל מסופי תח"צ, כן? הם נטענים,

שמוליק זליגמן:

... צורכים הרבה גז, משהו מאסיבי,

יקי בכר:

יש הטענה,

יהודה פרוידינגר:

שניה,

יקי בכר:

יש הטענה של האוטובוסים באמצעות חשמל. החשמל, כן? חברת חשמל לא תהיה מסוגלת בעוד כמה שנים לספק את כל צרכי החשמל שלהם.

יהודה פרוידינגר:

נכון, נכון.

יקי בכר:

ולכן בעצם אנחנו נותנים את הגיבוי באמצעות אותה צנרת גז, בסוף צנרת הגז בעצם יהיה מתקני התמרה מהגז לחשמל.

יהודה פרוידינגר:

מה שאני אומר, אולי אם כבר חופרים ועושים את כל העסק הזה או משקיעים, שיהיה איזה גוף שמתכנן איפה יש מרכזי צריכת אנרגיה גדולים, כמו בתי חולים, כמו גופים,

יקי בכר:

עדן,

יהודה פרוידינגר:

קריית הממשלה,

יקי בכר:

עדן אחראית לזה, עדן.

יהודה פרוידינגר:

הכניסה לעיר, ולתכנן מראש יציאות,

יקי בכר:

זה פרויקט של עדן,

יהודה פרוידינגר:

לצנרת גז שיהיה,

יקי בכר:

זה פרויקט של עדן, זה פרויקט של עדן, של חברת עדן, היא בעצם מנהלת את כל הנושא של הביקוש לגז בעיר.

יהודה פרוידינגר:

ומתוכנן יציאות לכל מיני מקומות, שיהיה מרכזי צריכת אנרגיה גדולים?

יקי בכר:

איפה שצריך ... כן. כן. זה פרויקט של עדן, זה לא שלנו. אנחנו רק, הם מתממשקים אלינו דרך החפירות.

יהודה פרוידינגר:

מי זה צת"ל?

יקי בכר:

זה בתכנית אב לתחבורה.

יהודה פרוידינגר:

אז צת"ל, מה קשור לעדן?

יקי בכר:

לא, כי אנחנו בעצם מכניסים את צנרת הגז בתוך החפירות שלנו, אוקי? בתוך התוואים שלנו. אבל בסופו של דבר הביקושים, כל הביקושים מנהלת בעצם עדן, למעט הנושא של מרכזי תחבורה.

צביקה כהן:

טוב.

דוד בלומנשטוק:

מה זה הסעיף הבא?

יהודה פרוידינגר:

... הגזבר, לא הוועדה. אולי הגזבר ירצה לחסוך בעלויות של ירושלים.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

שמוליק מקבל את העצות שלי לפעמים. לא, זה הרבה כסף חיסכון.

צביקה כהן:

חברים, תודה רבה. אני ממשיך את סדר היום. 47,

דוד בלומנשטוק:

מה זה המיליון שקל האלו, למה זה?

אלדד רבינוביץ':

ב-47 יש לי משהו לומר. ב-47 אני רק מבקש לומר שוב מה שאני אומר כמעט בכל,

צביקה כהן:

על איזה סעיף אתה מדבר?

אלדד רבינוביץ':

47.

דוד בלומנשטוק:

רגע, רגע, לפני 47. 46, מיליון שקל, של מה זה?

יהודה פרוידניגר:

45.

דוד בלומנשטוק:

זה עיריית ירושלים או משרד התחבורה?

אליעזר ראוכברגר:

אלדד,

יהודה פרוידניגר:

45,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חי?

אלדד רבינוביץ':

ברוך השם, חי ונושם.

ברק:

46?

צביקה כהן:

משרד התחבורה.

דוד בלומנשטוק:

מיליון שקל, זה לא זה, זה סעיף קודם.

יהודה פרוידינגר:

45.

צביקה כהן:

46, משרד התחבורה. 45, משרד התחבורה.

דוד בלומנשטוק:

אני לא רואה את זה.

יהודה פרוידינגר:

45, לא 46.

דוד בלומנשטוק:

מיליון שקל,

ברק:

45,

דוד בלומנשטוק:

45, הבנתי.

ברק:

זה תקציב משרד התחבורה. כן, כן.

צביקה כהן:

חברים, תירגעו כולכם. הוא שאל שאלה,

דוד בלומנשטוק:

כן, בדיוק.

צביקה כהן:

קיבל תשובה, נגמר. מה השאלה פה?

ברק:

כן, תקציב משרד התחבורה.

דוד בלומנשטוק:

מיליון שקל עבור מה?

צביקה כהן:

משרד התחבורה.

ברק:

עבור יועצים לוועדה הבין מכרזית של החשכ"ל ומשרד האוצר והתחבורה,

צביקה כהן:

... זהו, נגמר, הלאה.

דוד בלומנשטוק:

תודה.

צביקה כהן:

46, 47,

אלדד רבינוביץ':

ב-47 יש לי משהו, יש לי הערה.

צביקה כהן:

בבקשה, רק תגביה את הקול שלך בבקשה.

אלדד רבינוביץ':

בבקשה. אני מברך על שדרוג הכביש. חשוב מאד להקפיד שכל חיבור לכל מבנה או לכל נכס יהיה רק בהתאם לסטטוטוריקה, שלא ייסללו כבישים בשטחים שלא מאפשרים את זה. דברים כאלה כבר קרו כאן בעבר, שלא יקרה יותר.

שמוליק זליגמן:

מה זה? מה זה?

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

טוב, חברים, עוד שאלות? עוד בקשות? הכל בסדר? כולם סגורים על המסלול? תודה. 47 דיברנו, 48, 49, 50,

חגית משה:

אני עדיין צודקת, אבל אני מכבדת אותו.

צביקה כהן:

גם אני מאד. אני יש לי חולשה אליו, בכלל.

חגית משה:

בעיה.

צביקה כהן:

51, 52, 53, 54,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, 54. זה בעצם שאלה לא רק על 54, זה גם על 55,

צביקה כהן:

בבקשה, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

וגם על 56 וגם על 57,

צביקה כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

האם זה מתואם עם השכונה, עם התושבים, עם המינהלים הקהילתיים?

דוד בלומנשטוק:

ברור, ברור.

צביקה כהן:

ברור.

דוד בלומנשטוק:

בוודאי שכן, ואם לא אנחנו נעשה.

אריאל גולן:

... לייזר,

אלחנן גרוסבויס:

תעשו ישיבה מקצועית,

דוד בלומנשטוק:

ברור, נעשה ישיבה מקצועית.

אריאל גולן:

אני יודע על 55 שזה מתואם.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני יודע על הר נוף שזה לא מתואם, ולא רק זה אלא שהתושבים לא רוצים את זה, והמינהל הקהילתי לא רוצה. אז מה, עושים לו על הראש?

צביקה כהן:

טוב, אוקי, חברים, קיבלתם תשובה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לגבי גבעת שאול למשל, יושב פה תושב גבעת שאול, שיגיד.

צביקה כהן:

קיבלת תשובה.

אריאל גולן:

זה מתואם לגמרי, גבעת שאול מתואם לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

כן מתואם?

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יפה מאוד, מצוין. אני שואל למשל על רוממה, אני שואל, מה יש פה עוד? יש פה גילה, גילה מתואם?
לא מתואם? לא יודע, אני שואל.

יוחנן וייצמן:

עם מי זה אמור להיות מתואם?

אליעזר ראוכברגר:

מינהל קהילתי, חברי המינהל, תושבים,

צביקה כהן:

חברים, 25.

אליעזר ראוכברגר:

שיתוף ציבור, לא יודע.

יוחנן וייצמן:

הורדת את זה מסדר יום?

אליעזר ראוכברגר:

שיתוף ציבור. לא יודע.

יוחנן וייצמן:

אז מה עשיתם? הורדתם את זה מסדר יום?

צביקה כהן:

לא. העברנו את זה כבר, יוחנן. 54, 55,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני יכול לקבל תשובות?

צביקה כהן:

קיבלת, לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

צבי דקל:

תשובות למה?

אליעזר ראוכברגר:

לשאלה.

צביקה כהן:

הוא שאל האם יש תיאום עם המינהל הקהילתי, שהוא בעצם הקול או הפה של תושבי השכונה.

צבי דקל:

באופן שוטף יש תיאומים עם המינהלים הקהילתיים.

צביקה כהן:

במקרה הזה, הוא שואל אותך, בוא, הוא שואל אותך ישירות על הסעיפים האלו. אם יש תגיד לו, אם אין אז כדאי שתעשו את זה.

צבי דקל:

אני מכיר שיש, אני לא מכיר אחרת. אבל אנחנו יכולים לבדוק אם אתם טוענים שאין, ושיש בעיה.

צביקה כהן:

ואם לא, אז תעשו את זה. בסדר?

צבי דקל:

כמובן.

אלחנן גרוסבויס:

צביקה, אולי אפשר לעשות בכפוף, שכל האישור יהיה בכפוף להסכמה של המינהל הקהילתי שמה, של שיתוף הציבור.

אריאל גולן:

אף פעם ... ,

אלחנן גרוסבוים:

אבל בדבר הזה, אם יש דבר כזה,

חגית משה:

אף פעם זה לא בכפוף ,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא בכל דבר צריך,

אלחנן גרוסבוים:

לא,

חגית משה:

אף פעם זה לא בכפוף.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא בכל דבר,

אלחנן גרוסבוים:

אבל בדבר שיש כזה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

יש מינהלים קהילתיים שאם הולכים לבנות איזה בניין בשכונה ענקית, באים לך אדוני, תתאם איתי. זה לא, אני לא מסכים עם זה. זה אני מסכים. אבל פה מדובר על כל השכונה, זה דבר שקשור לכל התושבים ולכל הציבור של תושבי השכונה, כי זה לא משהו נקודתי, זה משהו שחוצה את כל השכונה. זה אני חושב שצריכים לעשות עם הציבור. לעשות שיתוף ציבור,

חגית משה:

אבל זה לא בכפוף,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות פרסום לציבור,

חגית משה :

למינהל הקהילתי.

אלחנן גרוסבויס :

לא בכפוף,

אליעזר ראוכברגר :

לשאול את הציבור לדעתו,

אלחנן גרוסבויס :

אבל בהסכמה שיהיה שמה, שיהיה איזה שיתוף מסוים,

אליעזר ראוכברגר :

אולי הוא לא רוצה ש-,

חגית משה :

שיתוף ציבור,

אליעזר ראוכברגר :

צד ימין,

חגית משה :

שיתוף ציבור, זהו.

אליעזר ראוכברגר :

הוא רוצה בצד שמאל. אולי הוא לא רוצה במקטע הזה וכן במקטע ההוא.

צביקה כהן :

חברים, חברים, הדברים נאמרו .

אליעזר ראוכברגר :

צריך ... את הציבור, זה הכל.

אלחנן גרוסבויס :

לא משנה, צביקה אומר, תמשיכו לחלום. יאללה, צביקה, תעביר.

צביקה כהן:

לא, לא, לא, הדברים נאמרו, הדברים נשמעו. יש פה התחייבות מסודרת שהנושא ייבדק, ואם חלילה קרה שדילגו על תושבי השכונה או על המינהלים יעשו את זה בצורה מסודרת, הכל בסדר.

חגית משה:

בסדר, בסדר גמור.

צביקה כהן:

בסוף בסוף בסוף אתם תדעו את האמת. נכון?

אלחנן גרוסבויס:

ומה זה יעזור?

צביקה כהן:

יש לנו עוד סעיפים.

חגית משה:

היום אתה ציני חבל על הזמן.

צביקה כהן:

חודש הבא נפגשים עוד פעם,

חגית משה:

מה קרה?

צביקה כהן:

נני,

חגית משה:

זה לא הכדור ... ,

צביקה כהן:

57, 58,

אלדד רבינוביץ':

58 אני רוצה לברך,

לורה ורטון:

58.

אלדד רבינוביץ':

אני חושב שיש צורך מהותי וגדול בהרבה מאד פתרונות להגעה לעיר העתיקה,

צביקה כהן:

58, זה אותו רכבל,

לורה ורטון:

כן, אני רוצה גם לדבר.

אלדד רבינוביץ':

הגעה לכותל. אני חושב שזה צריך להיות חלק מסל שלם של פתרונות שצריך להרחיב אותו. הדבר הזה הוא צעד ראשון לקראת מצב הרבה יותר נורמלי, בתור אדם שגם גר באזור,

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ':

יש שמה מרחקים בלתי נסבלים, אי אפשר להגיע לא בתחבורה ציבורית ולא ברכב, לפעמים גם לא ברגל, ובאמת זה ברכה גדולה.

צביקה כהן:

זה לקראת בית המקדש בעזרת השם.

חגית משה:

מכינים, מכינים.

אלדד רבינוביץ':

בעזרת השם.

צביקה כהן:

בבקשה, חברים, עוד משהו?

לורה ורטון:

אני.

צביקה כהן:

לורה, בבקשה.

לורה ורטון:

כן. רציתי להגיד שזה בין התכניות הגרועות של עיריית ירושלים,

צביקה כהן:

הגרועות?

לורה ורטון:

גרועות.

צביקה כהן:

אוקי.

לורה ורטון:

שהעירייה הציגה, קידמה אי פעם.

צביקה כהן:

אוקי.

לורה ורטון:

זה לא תחבורתי, זה לא רעיון של משרד התחבורה,

חגית משה:

זה תיירותי.

לורה ורטון:

והוכיחו גם בבית משפט שאין לזה שום ערך תחבורתי, כי מה שקורה, פשוט מעבירים את הפקק ממקום אחד למקום שני.

צביקה כהן:

מדוע? זה משהו חדש לגמרי. איזה מקום שני?

לורה ורטון:

ודווקא מעכבים את התנועה,

חגית משה:

ותיירות, זה לא טוב?

לורה ורטון:

כי אם בודקים את המהירות של הקרונות שם, זה יהיה מאוד מאוד איטי ויהיה פקק עצום ליד, עוד יותר עצום ליד מתחם הטחנה. תעביר את הפקקים, בין המתנגדים יש, כל היסטוריון שאי פעם עסק בירושלים, ארכיאולוגים, אנשי סביבה,

צביקה כהן:

תודה, לורה.

לורה ורטון:

כל התושבים, לא, אני לא סיימתי, סליחה.

צביקה כהן:

לורה, הכוונה שלי תזדרזי.

לורה ורטון:

גם איגוד מנחי הדרך,

צביקה כהן:

כשאני אומר תודה אני מאיץ בד.

לורה ורטון:

סליחה, זה גם עובר מעל בית קברות,

חגית משה:

מותר אבל הלכתית, נכון?

לורה ורטון:

וכל הפרויקט הזה התחיל עם ניר ברקת, עם ההבטחה,

צביקה כהן:

עובר מעל בית קברות?

חגית משה:

כהנים ... ,

צביקה כהן:

זה עובר מעל בית קברות?

לורה ורטון:

כן. הקראי.

צביקה כהן:

בית קברות יהודי?

לורה ורטון:

כן.

צביקה כהן:

יהודי?

חגית משה:

איזשהו גובה.

לורה ורטון:

זה עובר מעל בית הקברות הקראי.

צביקה כהן:

טוב. לא, היא דואגת להלכה.

לורה ורטון:

וחוץ מזה, סליחה, חוץ מזה, עד עכשיו,

צביקה כהן:

היא לא דואגת להלכה?

לורה ורטון:

לפחות משכו פעמיים את המכרז כי אין חברה שתעשה את זה, אין חברה בארץ שמסוגלת ואין חברה בעולם שתיקח על עצמה לקלקל בצורה כזאת,

צביקה כהן:

זה ייבדק, זה ייבדק בזמן הקרוב.

לורה ורטון:

תהרוס את כל הנוף של כל העיר העתיקה עם קרונות, עם עמודים בגובה של 20 מטר, 15 עמודים בגודל של 25, שיסתירו את כל הנוף.

אליעזר ראוכברגר:

וגם מי שמתכנן את זה זה בעייתי, כי זה הרל"י.

לורה ורטון:

ובסוף,

צביקה כהן:

הרל"י, הרל"י זה מוקצה.

לורה ורטון:

כשבסוף זה כנראה לא יקרה,

צביקה כהן:

טוב, רבותי,

לורה ורטון:

וסתם זורקים לפח כסף,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להעביר למוריה מהרל"י ואז זה יהיה כשר.

צביקה כהן:

לורה, תודה, לייזר, תודה. מי בעד הסעיף הזה, בבקשה?

חגית משה :

איי, איזה לייזר זה.

צביקה כהן :

חברים. סגן ראש עיר, נני, מי בעד הסעיף הזה? תודה רבה. יהודה, מי בעד הסעיף הזה?

חגית משה :

אני הצבעתי, הצבעתי.

צביקה כהן :

אני מפרגן לכם שניים. מי נגד?

לורה ורטון :

אני מציעה לכל אחד שלא מכיר את התכנית,

צביקה כהן :

סליחה, סליחה, אנחנו בהצבעה,

עידו רוזנברג :

תשעה בעד, אחד נגד.

לורה ורטון :

להסתכל על איך הדבר הזה,

צביקה כהן :

סליחה, אנחנו בהצבעה,

לורה ורטון :

ייראה.

צביקה כהן :

האם יש, האם יש,

עידו רוזנברג :

תשעה בעד, ואחד נגד.

צביקה כהן:

האם יש נמנעים?

חגית משה:

אחד נגד, אחד נגד.

צביקה כהן:

תודה רבה, הסעיף עבר, אני ממשיך את סדר היום.

עידו רוזנברג:

ברוב קולות.

צביקה כהן:

כן. 59, שיפור העיר, 60, 61, 62, 63,

משה גורא:

רגע, צביקה,

צביקה כהן:

62, בבקשה. רבי משה, בקול רם.

משה גורא:

מי נמצא משפ"ע? מישהו נמצא משפ"ע פה?

חגית משה:

שפ"ע, יש כאן נציג?

צביקה כהן:

יש פה מישהו משפ"ע? חברים.

משה גורא:

מדובר על שדרוג גן החמישה שעשר,

צביקה כהן:

חברים, מי נמצא פה משפ"ע? מי אתה? שלום, ברוך הבא. שב,

משה גורא:

יש גן נוסף,

צביקה כהן:

... בבקשה, משה.

משה גורא:

יש גן נוסף ברחוב מיכל ברמת אשכול על גבול סנהדריה,

צביקה כהן:

כן.

משה גורא:

מדברים עליה כבר אולי 20 שנה לשדרג אותה, גן קטן של 150-200 מטר שנמצאים שמה,

צביקה כהן:

תגיד, לא היה איזה חנוכת המקום הזה לפני איזה שנה?

דוברת:

חבר'ה, בבקשה,

משה גורא:

מה זה?

דוברת:

מי שלא חלק מהוועדה ומפריע שיצא.

צביקה כהן:

לא חנכו את המקום הזה, ראש העיר, לפני איזה שנה?

משה גורא:

לא, לא, לא, 20 שנה אין שמה שום שיפוץ. מגלגלים את זה משנה לשנה, אני חושב,

צביקה כהן:

אתה מדבר על איזה סעיף, משה?

משה גורא :

על 62.

צביקה כהן :

62.

משה גורא :

ה-9 מיליון שבהחלט לגן ה-15 זה דבר נצרך וזה בסדר, אבל למה לא לשתף גן קטן בעלות נמוכה ולתת מענה לעשרות ומאות ילדים והורים שמשתמשים בגן הקטן הזה,

שמוליק זליגמן :

זה תקציב של משרד הפנים, גורא, זה תקציב של משרד הפנים.

צביקה כהן :

לא משנה, אבל ... ,

משה גורא :

לא משנה, אבל יש סדר עדיפויות,

שמוליק זליגמן :

לא, משרד הפנים לא יאשר לי חצי מיליון גן זה, הוא רוצה,

משה גורא :

לא, אז אני שואל, למה בסדר עדיפויות לא לוקחים את הדבר הזה?

צביקה כהן :

סליחה, גורא, גורא, אתה צודק. תרשום בפניך את הנושא הזה, תעביר הלאה לתכנון הבא.

רועי עטיה :

מקובל, מקובל. יש בערך 30 גנים ששדרגנו אותם להשמיש אותם להביא לתקן השנה, גם את זה,

משה גורא :

אבל אני דרך אגב דיברתי,

צביקה כהן :

הנה,

משה גורא:

דיברתי עם האגף, האגף אמר שיש כסף לתכנון, מחכים לשיתוף ציבור. המינהל הקהילתי לא מכיר את זה, לא פנו אליו, אין שיתוף,

דובר:

איזה גן?

משה גורא:

גן מיכל, רחוב מיכל בסנהדריה.

צביקה כהן:

עקיבא, ברוך הבא. תודה רבה.

משה גורא:

... יקיר,

צביקה כהן:

63, 4, 5, 6,

משה גורא:

שניה, סליחה, סליחה. אני רוצה גם משהו ב-3, 63. 63, יש שדרוג סורוצקין, 3 מיליון שקל. המינהל הקהילתי ביקש פגישה בקשר להטמנת שנאים. אם כבר עושים שדרוג כל כך עמוק בתשתיות, יש להם דרישה ורוצים להציע פתרון להטמנת שנאים. הם לא קיבלו מענה מהאגף, אנחנו מאשרים את הכסף וחבל. אני מבקש שייצרו קשר עם המתכנן האורבני של המינהל הקהילתי רוממה לתאם פגישה בעניין של הטמנת השנאים בתוך שדרוג התשתיות שעכשיו.

צביקה כהן:

אין בעיה, נכון?

רועי עטיה:

בסדר, מאה אחוז.

צביקה כהן:

אין לך בעיה עם זה?

רועי עטיה:

מאה אחוז.

משה גורא:

אז תרשום את זה?

רועי עטיה:

כן, כן.

משה גורא:

תודה.

צביקה כהן:

בסדר, מקובל? תודה רבה. רשמת בפניך? רשום, תודה רבה. 66,

אלדד רבינוביץ':

66, איזה פרויקטים מדובר?

צביקה כהן:

12 מיליון שקל, פיתוח ברחבי העיר. לא יודע להגיד לך.

אלדד רבינוביץ':

של תאורה, איזה פרויקטים?

צביקה כהן:

כללי, מורידים, מחליפים, אתה יודע, עוברים ללדים.

יהודה פרוידינגר:

לא, השאלה אם זה גם כולל את הארת המונומנטים?

רועי עטיה:

כן, כן, אני,

יהודה פרוידינגר:

כולל גם הארת מונומנטים?

צביקה כהן:

לא.

רועי עטיה:

כן, כן.

צביקה כהן:

כן?

רועי עטיה:

בתוך ה-12,

צביקה כהן:

למה אתם לא כותבים את זה?

יהודה פרוידינגר:

איזה מונומנטים?

רועי עטיה:

יש,

צביקה כהן:

למה לא כותבים את זה?

רועי עטיה:

כמה פרויקטים בשיתוף עם הרל"י, נמצא איתי פה גם ענר, יש פה הארה של תיאטרון ירושלים,

צביקה כהן:

לא הבנתי, למה אתם לא,

רועי עטיה:

היכל שלמה,

צביקה כהן:

למה אתם לא מפרטים?

רועי עטיה:

טרה סנטה וגם פרויקט חדש שלנו בגשר המיתרים.

צביקה כהן:

לא הבנתי, למה אתם לא מפרטים לנו מה יש?

יוחנן וייצמן:

4 פרויקטים 12 מיליון שקל?

רועי עטיה:

מתוכם יש פה את גשר המיתרים שאנחנו הולכים להחליף שמה את כל הנורות, יש שם 14,000 נורות,

צביקה כהן:

כמה זה עולה?

רועי עטיה:

בערך אזור ה-6-5 מיליון שקל.

צביקה כהן:

יופי, מה עם השאר? מה אתם עושים עם השאר?

רועי עטיה:

אז אמרתי, יש פה פרויקט הארה של תיאטרון ירושלים.

צביקה כהן:

ששש, חברים, אנחנו לא שומעים כלום, שקט באולם.

רועי עטיה:

יש את מנזר האחיות רוזרי, היכל שלמה וטרה סנטה.

יהודה פרוידינגר:

מה עם המגדל?

צביקה כהן:

אני לא שמעתי פשוט, סליחה, אני מתנצל בפניך.

רועי עטיה:

יש ארבע פרויקטים שעוברים דרך הרל"י, הנה, נמצא פה ענר, אם תרצו הרחבה איזה, הוא יסביר.

צביקה כהן:

נו, מה הפרויקטים עצמם?

ענר עוזרי:

היי, ערב טוב. אז יש לנו,

צביקה כהן:

תודה.

ענר עוזרי:

פרויקטים שנכנסים לביצוע, שזה תיאטרון ירושלים, מנזר האחיות רוזרי, היכל שלמה וטרה סנטה. בנוסף לזה יש לנו עבודות על מבנים קודמים לצורך תחזוקה, אז אנחנו מוסיפים פה בקרים, וכן תכנון של פרויקטים עתידיים והשלמה של ביצוע של גשר המיתרים. כל אלה יחד 12 מיליון שקל.

צביקה כהן:

תודה רבה. הסעיף הבא,

יהודה פרוידינגר:

נו, אז איפה התכנון של מגדל המים?

צביקה כהן:

אנחנו בסעיף 67, חניה. 68, 69, מינהל תכנון, לייזר. 70. לייזר, אתה לא איתנו.

לורה ורטון:

68 זה, אפשר לדעת,

צביקה כהן:

71,

לורה ורטון:

רגע, סליחה.

יוחנן וייצמן:

אפשר אדוני על 71, הערה?

לורה ורטון:

68.

צביקה כהן:

דקה. לורה, 68.

לורה ורטון:

68, רציתי להבין איפה זה, אם זה על מצפה תל, איזה נקודה, מה הנקודה?

יהודה פרוידינגר:

... זה בטח לא במצפה תל.

לורה ורטון:

לא, אז אני שואלת, אז איפה זה כן?

דובר:

זה ליד ... ממש בקצה של ארמון הנציב, יש שם מגרש חניה,

לורה ורטון:

במגרש חניה ליד ארמון הנציב?

דובר:

... למטה, באברהם ... ממש למטה יש שם מגרש חניה. ... סליחה. משפצים שמה, בונים את המקום.

לורה ורטון:

אבל זה על מגרש חניה?

דובר:

לא מצפה תל. מצפה תל זה,

לורה ורטון:

בהמשך.

דובר:

לא, הרבה יותר למעלה. זה למטה.

לורה ורטון:

אז שוב, זה על החניה ליד ארמון הנציב?

דובר:

כן, אבל למטה,

לורה ורטון:

אוקי.

דובר:

לא בחניה של ארמון הנציב, זה חניה למטה.

לורה ורטון:

חניה ליד ... ? תודה רבה.

צביקה כהן:

עוד קצת, עקיבא, עוד קצת, עקיבא, אתה פשוט באמת מוקדם, פשוט.

עקיבא:

אני בלחץ.

צביקה כהן:

אני יודע.

חגית משה:

תמיד בלחץ.

צביקה כהן:

בואו. חברים, אנחנו בסעיף,

יוחנן וייצמן:

71.

צביקה כהן:

71.

יוחנן וייצמן:

ביקשתי הסבר.

צביקה כהן:

מי שרוצה לדבר בסעיף הזה בבקשה להירשם.

יוחנן וייצמן:

אני מבקש הסבר.

צביקה כהן:

יוחנן, בבקשה. הסבר.

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו עושים שמה? מה קורה?

צביקה כהן:

מי יודע להסביר לנו, ברק?

יוחנן וייצמן:

העירייה מרוויחה, מפסידה כסף?

ברק:

מינהל תכנון,

צביקה כהן:

... תמתיך.

ברק:

שרון?

חגית משה:

שרון כאן.

ברק:

הנה, שרון.

צביקה כהן:

אנחנו מבקשים הסבר, שרון, אנחנו מבקשים הסבר על סעיף 71. בבקשה, חברים לא בתמונה, בקצרה אבל תני לנו משהו ככה,

שרון מנדלבאום:

אני מתנצלת מראש שאני נשמעת ככה, זה לא מכובד המעמד,

צביקה כהן:

רפואה שלמה, בריאות.

שרון מנדלבאום:

תודה, זה קרה היום בבוקר. קודם כל זה סעיף שמתייחס להסכם שכבר אושר פה בוועדה והוא מובא בפעם השנייה רק בשביל שינויים יחסית קטנים. הוא מתייחס בעצם לתכנית שכוללת בחובה שני שטחים, האחד זה בית טיילור,

יוחנן וייצמן:

לא, את ההסבר הגדול אנחנו לא צריכים, אנחנו מכירים. מה השינוי ש-

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן, אני צריך.

שרון מנדלבאום:

מה אתם רוצים לדעת?

יוחנן וייצמן:

אה, חשבתי שאתה יודע.

צביקה כהן:

אבל אני רוצה לשמוע.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

צביקה כהן:

זהו.

יוחנן וייצמן:

אז היושב ראש רצה,

צביקה כהן:

יוחנן,

שרון מנדלבאום:

התכנית,

צביקה כהן:

תשאל שאלות אחר כך.

שרון מנדלבאום:

למעשה התכנית מתייחסת לשני שטחים, האחד הוא, של שיכון ובינוי, האחד הוא בית טיילור שזה בעצם שטח מאד מאד גדול שכולל בתוכו גם את מתנ"ס בית טיילור, יש שמה עוד מגרשים, יש שמה עוד שצ"פ, יש שמה עוד שפ"פ, זה שטח גדול מאד שהיום ככה צריך גם לפתח אותו טוב יותר. ושטח אחר שנמצא בגבעת המטוס, זו תכנית בעצם, היום היא כבר מופרדת ובהתחלה הייתה מאוחדת. המטרה היא בעצם בין היתר להעביר את השטח לידי העירייה כדי שהיא תוכל לפתח אותו. ההסכם הזה כבר נחתם, יש לו עוד תתי סעיפים ועומקים, ופה בעצם מובא ההסכם הזה בפעם השנייה לשינויים קטנים וספציפיים, אם אתם רוצים אני יכולה לפרט אותם.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, כן.

ש

אז ברשותכם אני רשיתי את זה,

צביקה כהן:

... היא מדברת, בוא.

שרון מנדלבאום:

אלה דברים שקשה לזכור אותם בעל פה, במיוחד אחרי,

יוחנן וייצמן:

אז תגידי, אולי תפרשי לי את סעיף 4.

שרון מנדלבאום:

את?

יוחנן וייצמן:

תפרשי לי,

שרון מנדלבאום:

ספציפית?

יוחנן וייצמן:

בדף 39 את סעיף קטן 4 בהסכם.

שרון מנדלבאום:

אתה רוצה להקריא לי אותו? כי אין לי אותו פתוח.

יוחנן וייצמן:

הסטטוס קוו בבית טיילור יישמר מבחינת השימושים וזהות המשתמשים.

צביקה כהן:

מבחינת השימושים וזהות המשתמשים.

שרון מנדלבאום:

נכון.

צביקה כהן:

אגב, זה, אתה כולל גם את אריאל גולן אולי או שזה עוד שאלות?

אריאל גולן:

זה אותה שאלה.

צביקה כהן:

אותה שאלה, בבקשה.

חגית משה:

זה לא אחד פלוס אחד?

יוחנן וייצמן:

... אני באתי לשם לשחות, מהיום העירייה מחייבת אותי לבוא לשם גם שבוע הבא.

שרון מנדלבאום:

הסטטוס קוו הוא יישאר אותו דבר כמו שהוא היה קודם, אני לא יודעת לאיזה רזולוציות ספציפיות אתה רוצה להתייחס.

יוחנן וייצמן:

לא, מה זה זהות המשתמשים, מה זה,

אריאל גולן:

אני אשאל את זה אחרת, מה זה קשור,

שרון מנדלבאום:

... המינהל הקהילתי,

אריאל גולן:

מה זה קשור ההסכם הנדליני שעיריית ירושלים עשתה עם בית טיילור או כל גוף אחר, לזהות המשתמשים וסטטוס קוו וכאלה דברים? מה הקשר שלהם,

שרון מנדלבאום:

הקשר הוא שזה,

אריאל גולן:

זה הסכם נדליני, מה זה קשור הסעיף הזה?

שרון מנדלבאום:

קודם כל ההסכם הוא לא הסכם נדליני, יש לו כמה אספקטים. דבר שני, שאלת הסטטוס,

אריאל גולן:

זה הסכם חברתי גם כן? זאת אומרת, יש פה,

שרון מנדלבאום:

אני אשיב שניה, דקה, ברשותך. ההתייחסות לסטטוס קוו היא מתייחסת גם להקשר של המינהל הקהילתי. ברגע זה זהו שטח שמשמש את הציבור בפורמט מסוים, ואנחנו מבקשים שהוא יישמר באותו פורמט.

אריאל גולן:

מי זה מבקש?

שרון מנדלבאום:

זה הסכם של עיריית ירושלים.

אריאל גולן:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני נגד זה.

אריאל גולן:

... ואם ישתנה שמה, דברים ישתנו, למה אנחנו צריכים לקבוע את מה שעוד 20 שנה יהיה לפי, יגידו לנו אחרי זה, בהסכם לפי 20 שנה שעשינו זה היה ההסכם. אולי דברים ישתנו?

שמוליק זליגמן:

לא, אבל אריאל, שניה, אני אעזור,

יוחנן וייצמן:

אני אחדד דבר,

שמוליק זליגמן:

אריאל, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

לדעתי יש הליך לא חוקי שהעירייה עושה.

שמוליק זליגמן:

רגע, רק, וייצמן, רק אני רוצה להסביר,

יוחנן וייצמן:

כן?

שמוליק זליגמן:

בית טיילור היום עובד, נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הכל בסדר.

שמוליק זליגמן:

אנחנו, השטח שם הופך להיות של עיריית ירושלים. זה הכל.

יוחנן וייצמן:

נכון, הכל בסדר.

אריאל גולן:

אבל אני לא רוצה שיהיה כתוב בהסכם את הסעיף הזה. אני מתנגד לסעיף הזה.

יוחנן וייצמן:

השדר של העירייה, אני רוצה לעשות שם ישיבה מחר. איפה, זאת אומרת, אני בכוונה הקצנתי,

שמוליק זליגמן:

תבוא לראש העיר,

יוחנן וייצמן:

לא שזה מה שאני רוצה,

שמוליק זליגמן:

תגיד אתה רוצה לעשות שם ישיבה. אנחנו רוצים קודם כל,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אתה רוצה שהשימושים וזהות המשתמשים,

שמוליק זליגמן:

רגע. שיכון ובינוי רצו,

יוחנן וייצמן:

חלק מ ... ,

שמוליק זליגמן:

לממש את השטח, הם איימו לפנות את בית טיילור, לממש את השטח,

יוחנן וייצמן:

נכון.

שמוליק זליגמן:

הוא שלהם. אנחנו, על זה הייתה סאגה שנמשכה שנה או יותר,

יוחנן וייצמן:

מכיר, בסדר,

שמוליק זליגמן:

כולם פה מכירים,

יוחנן וייצמן:

הכל בסדר, אני לא,

שמוליק זליגמן:

שהם ייתנו,

יוחנן וייצמן:

אולי ... ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא כולם מכירים, אני לא מכיר.

יוחנן וייצמן:

לא כעת אני טוען נגדו.

שמוליק זליגמן:

איך אתה לא מכיר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר ולכן גם לא תמכתי בדבר הזה,

שמוליק זליגמן:

קודם כל זה הובא בספטמבר,

יוחנן וייצמן:

לייזר, אתה הלכת על הראש שלי בוועדה המקומית.

אליעזר ראוכברגר:

בהצבעה הקודמת לא הצבעתי בעד. לא הצבעתי בעד.

יוחנן וייצמן:

בוועדה המקומית הצבעת בעד.

אליעזר ראוכברגר:

לא התנגדתי, אני לא אמרתי שהתנגדתי, אבל גם לא הצבעתי בעד,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כי אני לא מכיר. ואם הוא אמר מקודם הסכם נדל"ני, הסכם תכנוני, לא מכיר. אני מצהיר שאני לא מכיר.

יוחנן וייצמן:

לייזר, לא נכון. לא לפרוטוקול, אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

...

אליעזר ראוכברגר:

מה לא נכון?

חגית משה :

השאלה היא, זה משתמשים כיום,

אליעזר ראוכברגר :

תלוי על מה.

חגית משה :

הרב צביקה, זה המשתמשים היום, הם אלה שיחליטו מה יהיה האופי,

שמוליק זליגמן :

לא, זה שלנו, זה שלנו, המתחם הזה עובר לבעלות העירייה,

חגית משה :

אבל כשאתה,

אריאל גולן :

זה מתחם שלנו, חגית,

אדיר שוורץ :

העירייה, העירייה מבהירה שלמרות שזה שלה, בית טיילור נשאר בית טיילור. זה הכל.

יוחנן וייצמן :

לא, אז בסדר, אני מבקש להוריד את זה.

חגית משה :

שניה אחת, שניה אחת. אני חושבת שיש כאן,

צביקה כהן :

אנחנו רק מאשרים הסכם,

יוחנן וייצמן :

נכון.

שמוליק זליגמן :

שכבר אושר,

אריאל גולן:

אנחנו, צביקה, אני לא רוצה את הסעיף הזה בהסכם.

שמוליק זליגמן:

... לפני ארבעה חודשים.

אריאל גולן:

אני לא רוצה את הסעיף הזה בהסכם, שזה כובל אותנו לעוד 20 שנה,

יוחנן וייצמן:

מעולה, מעולה,

צביקה כהן:

אומרים לך שלא,

אריאל גולן:

למה שהיה בסטטוס קוו היום.

שמוליק זליגמן:

ההסכם הוא לא, בהסכם אתה חושב,

צביקה כהן:

הם אומרים לך שלא משתנה הנושא.

שמוליק זליגמן:

שלשיכון ובינוי אכפת מה תעשה בבית טיילור?

אריאל גולן:

אז תוציא את זה, מה אכפת לך?

שמוליק זליגמן:

רצו לחדד לכם,

אריאל גולן:

תוציא את סעיף 4, תוציא את זה.

שמוליק זליגמן:

לא, רצו לחדד את זה לחברי הוועדה, שלא תגידו שמי יודע מה הולכים לעשות שם. זה כל הסיבה שכתבו את זה.

אריאל גולן:

לא, אז אני מתנגד, אני מתנגד.

שמוליק זליגמן:

מה אכפת להם מה שתעשה בבית טיילור?

אדיר שוורץ:

אריאל, מה הסעיף הזה אומר? הסעיף הזה אומר היום, יש מפעיל שמפעיל חוג שחייה בבריכה, בסדר? אנחנו מבהירים,

חגית משה:

הוא ימשיך להפעיל,

אריאל גולן:

אין לי בעיה שימשיך.

א

אדיר שוורץ:

גם לו וגם להורים שהוא ממשיך, זה כל מה שהסעיף הזה אומר.

אריאל גולן:

אין לי בעיה שימשיך,

יוחנן וייצמן:

אז למה צריך את זה?

אריאל גולן:

אין לי בעיה שימשיך,

אדיר שוורץ:

... בעיה.

אריאל גולן:

אני שואל אותך, אני אגיד לך מה. עוד כמה חודשים יבואו קבוצה, יגידו, אנחנו רוצים עוד שעה של חוג מעורב בחוג שחייה. יגידו לו לא, אדוני, אי אפשר לעשות לך חוג מעורב,

אדיר שוורץ:

אז זה לא מה שיהיה,

אריאל גולן:

כי לא מספיק, כי לא היה בימים האלו.

אדיר שוורץ:

הסטטוס קוו שמדברים עליו פה הוא שמי שקובע גם היום אם יהיה שם חוג שחייה כן או לא יכול להמשיך לקבוע אם היה שם חוג שחייה כן או לא. זה אומר,

אריאל גולן:

זה יישאר. אני אומר,

אדיר שוורץ:

זה לא אומר שאין כניסה, זה אומר שתנאי הכניסה נשארים אותם תנאים, למרות שעיריית ירושלים הופכת להיות הבעלים.

אריאל גולן:

לא, אבל כתוב זהות המשתמשים גם כן. מפריע לי זהות המשתמשים.

אדיר שוורץ:

אותו דבר.

חגית משה:

אתה יכול להגיד את זה גם על מינהלים, ששם יש זהות אחרת ואתה גם כן רוצה לשמור על,

אריאל גולן:

אבל אם נגיד יש שינויים,

יוחנן וייצמן:

לא, הכל בסדר.

אריאל גולן:

יהיה פתאום צורך יותר בשחייה מעורבת, למה למנוע את זה?

חגית משה:

כן? אתה בעד שיהיה במינהל קהילתי שחייה מעורבת?

אריאל גולן:

אם יהיה צורך בזה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע.

אריאל גולן:

אני לא יכול לעצור את זה.

חגית משה:

אני שואלת אותו. תן לו לענות, תן לו לענות.

אריאל גולן:

אם יש ביקוש וצורך, אני לא יכול לעצור את זה.

חגית משה:

אתה לא יכול לעצור את זה?

אריאל גולן:

לא.

חגית משה:

תזכור.

אריאל גולן:

אני מתנגד לזה, לסעיף הזה.

צביקה כהן:

חברים, אני מביא את זה להצבעה בבקשה. מי בעד הסעיף?

יוחנן וייצמן:

אני מציע, רגע, אני רוצה לחדד, אני רוצה קצת להוריד את המלחמה, להוריד,

אריאל גולן:

לא מלחמה.

יוחנן וייצמן:

אני מציע, דקה,

חגית משה:

הוא רק מדליק ואז הוא מכבה.

יוחנן וייצמן:

לא להוריד את הסעיף, לכתוב הסטטוס קוו יישמר, בלי להיכנס לזהות המשתמשים, בלי להיכנס,

צביקה כהן:

אבל זה מה שאומרים פה כולם, שהסטטוס קוו נשמר.

יוחנן וייצמן:

בשביל מה, לא,

אריאל גולן:

לא, כתוב זהות המשתמשים,

יוחנן וייצמן:

לא, זהות המשתמשים לא תישאר זהה, זאת אומרת, אין לעיריית ירושלים התחייבות כלפי שיכון ובינוי מה יהיה שמה. שיכון ובינוי קיבלה את הזכויות שלה,

צביקה כהן:

הסטטוס קוו יישמר.

אריאל גולן:

זהו, נקודה, מספיק לי. אין לי בעיה.

יוחנן וייצמן:

בזה זה נגמר.

אריאל גולן:

בלי זהות המשתמשים,

יוחנן וייצמן:

בזה זה נגמר.

צביקה כהן:

סליחה, יוחנן, אני מבקש לפרוטוקול, אני מבקש לפרוטוקול בסעיף הזה, הסטטוס קוו יישמר. תודה.
הסעיף עבר?

אריאל גולן:

זאת אומרת, כשזה יבוא למועצת העיר יהיה כתוב מתוקן בהחלטה?

צביקה כהן:

זה התנאים שלנו.

יוחנן וייצמן:

להוריד את,

אריאל גולן:

איך?

צביקה כהן:

זה התנאים של הוועדה.

שמוליק זליגמן:

תעלו את זה במועצת העיר.

אריאל גולן:

לא, לא, פה, לא במועצת העיר, פה.

צביקה כהן:

זה התנאים,

חגית משה:

מה זה קשור פה?

צביקה כהן:

סליחה, זה התנאים שלנו.

אדיר שוורץ:

גם היום, גם היום משתמשים בבית טיילור אנשים כאלה ואנשים כאלה,

צביקה כהן:

זה מופיע בפרוטוקול,

יוחנן וייצמן:

עידו, עידו,

אדיר שוורץ:

וכולם שמחים והכל בסדר,

יוחנן וייצמן:

עידו, האם שומע?

אדיר שוורץ:

למה לתקן מה שלא שבור, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

להוריד את ארבעת המילים האחרונות בסעיף 4.

צביקה כהן:

מופיע בפרוטוקול. אם יש לך אינסטנציה אחרת, תילחם שם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא.

צביקה כהן:

את זה אני אומר פה.

יוחנן וייצמן:

אדוני היושב ראש, אתה רוצה להגיד את זה לעידו שיוריד את זה,

צביקה כהן:

אני אמרתי לעידו ולצוות, הסטטוס קוו יישמר, תודה. סעיף הבא.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה שתגיד לה להוריד את הסעיף,

חגית משה:

הוא לא,

יוחנן וייצמן:

ארבע המילים האחרונות בסעיף 4.

דובר:

צביקה,

לורה ורטון:

למה לא ל-,

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן, זה אחד משלים את השני, יוחנן,

חגית משה:

לא, הוא לא מוריד.

צביקה כהן:

ששש, יוחנן, יוחנן, יוחנן, תסתכל אליי.

יוחנן וייצמן:

אני כבר נכוויתי,

צביקה כהן:

תסתכל אליי,

יוחנן וייצמן:

בהסכמים כאלה,

צביקה כהן:

תסתכל אליי,

יוחנן וייצמן:

בוועדת תמיכות,

צביקה כהן:

תסתכל אליי,

יוחנן וייצמן:

כן.

צביקה כהן:

תסתכל אליי דקה. כשאתה אומר סטטוס קוו יישמר זה הופך להיות חלק מסעיף 4,

אדיר שוורץ:

בוא נקשיב לדני ליבמן.

צביקה כהן:

אין סתירה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להוריד, ההצעה שלי,

צביקה כהן:

לא שיש סתירה, יוחנן, לא שיש סתירה, זה משלים אחד את השני.

יוחנן וייצמן:

אז תגיד לעידו להוריד את ארבעת המילים האחרונות.

צביקה כהן:

אין צורך. אין צורך. זה משלים אחד את השני, זה משלים אחד את השני.

יוחנן וייצמן:

לא משלים.

צביקה כהן:

זה משלים אחד את השני.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, לא משלים.

חגית משה:

זה מחייב. כשאתה אומר סטטוס קוו יישאר,

יוחנן וייצמן:

אני מטומטם, אני לא מבין.

דני ליבמן:

צביקה,

חגית משה:

אבל וייצמן, כשאתה אומר,

דני ליבמן:

צביקה,

אדיר שוורץ:

וייצמן, בוא ניתן לדני.

דני ליבמן:

כשאתה כותב,

צביקה כהן:

רק רגע, היועץ המשפטי, שנייה.

דני ליבמן:

כשאתה כותב הסטטוס קוו יישמר ואתה לא כותב מה, אז אין לזה שום, יישמר מה, מבחינת שעות הדלקת חשמל?

יוחנן וייצמן:

ברור,

דני ליבמן:

אם אתה כותב הסטטוס קוו בתחבורה ציבורית יישמר, בסדר, הסטטוס קוו בהפעלת בתי קולנוע,

צביקה כהן:

שימוש במתקנים האלה, כמו שהיה אתמול כך יהיה מחר. זה סטטוס קוו.

דני ליבמן:

צריך להגיד מה.

צביקה כהן:

לא מבין.

דני ליבמן:

אתה יכול, הסטטוס קוו יישמר באיזה הקשר?

יוחנן וייצמן:

אז אפשר להוריד את כל הסעיף, זה לא משנה.

דני ליבמן:

צריך,

צביקה כהן:

הסעיף הזה מלחיץ את החברים. אם אתה לא מבין את הסטטוס קוו, אז תוריד את הסעיף הזה לגמרי.

דני ליבמן:

מה זה, מי משתמש היום בבית טיילור?

צביקה כהן:

מי שיהיה היום הוא שיהיה מחר.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע. סבתא שלי.

דני ליבמן:

אנשים? בעלי חיים? מי משתמש, אנשים משתמשים? אז ימשיכו אנשים, מה? בסדר. מה הבעיה עם הסעיף הזה? אני לא מבין.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להשאיר את זה פתוח. שהמילים השימושים, הבקשה שלי נורא פשוטה. אין לי בעיה עם החצי הראשון של הסעיף. המילה השימושים, זהות המשתמשים, לא טובה לי. זה הכל.

חגית משה:

זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה שבהסכם שעיריית ירושלים חותמת עם חברה חיצונית ... שיכון ובינוי שהיא בורסאית, יהיה כאלה מילים. זה הכל.

חגית משה:

אבל מצד שני, וייצמן, מצד שני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקבלים,

חגית משה:

אתה יכול לבוא ולהגיד, השימוש עד היום,

אדיר שוורץ:

אבל יש משמעות ציבורית, וייצמן, להסכם הזה,

חגית משה:

רגע, רגע,

אדיר שוורץ:

גם אם הוא נעשה בינד לבין שיכון ובינוי, ולכן המשפט הזה חשוב.

יוחנן וייצמן:

אז לכן אני לא רוצה את זה.

חגית משה:

אבל רגע, אדיר,

יוחנן וייצמן:

שיכון ובינוי צריכים להיות ניטרליים פה. הם קיבלו את זכויות הבנייה שלהם, הכל טוב, הכל יפה, הביתה.

אדיר שוורץ:

אבל יש משמעות ציבורית להסכם הזה, ולכן המשפט הזה חשוב, לכן הוא שמה מלכתחילה, כמו שהסביר לך דני.

חגית משה:

אבל וייצמן, אתה יכול להחליט מחר שאתה לא רוצה שימוש ולהגיד, אני החלטתי שיותר אין משהו בבית טיילור. אומרים לך לא, זה לא חלק מההסכם.

יהודה פרוידניגר:

מה מפריע לך? למה זה מפריע?

חגית משה:

מה מפריע לך?

יוחנן וייצמן:

כי אני לא, אין לי מושג מה המינהל הקהילתי יעשה שמה מחר,

יהודה פרוידניגר:

למה זה מפריע זהות השימושים, תסביר לנו למה זה מפריע.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא די פשוטה,

יהודה פרוידניגר:

למה, למה? מה מפריע לך?

עידו רוזנברג:

... לא צריך סטטוס קוו,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה יקרה, אני אומר, עיריית ירושלים, מה?

חגית משה:

ממשיכים.

עידו רוזנברג:

בלי סטטוס קוו.

חגית משה:

לא, רק סטטוס קוו. אני רק סטטוס קוו.

דובר:

יאללה.

יהודה פרוידינגר:

מה מפריע?

יוחנן וייצמן:

... את הסטטוס קוו, אני בעד הסעיף הזה, אבל אני מסביר לך, גברתי היושב ראש.

חגית משה:

חגית.

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא די פשוט. אני מפחד שהמילים האלה, זהות המשתמשים,

יהודה פרוידינגר:

שימושים.

יוחנן וייצמן:

שימושים וזהות המשתמשים, יפגעו.

חגית משה :

אני רוצה להגיד לך מה,

יוחנן וייצמן :

ומחר שיכון ובינוי יהיה להם טענה משפטית נגדנו.

חגית משה :

אז אני רוצה להגיד לך מה הצד השני של העניין. אני מבינה לאן אתה חותר. יש שימושים בבית טיילור. יכול להיות שיבואו חברים ויגידו, אנחנו החלטנו מאחר וזה עבר מהשימוש המקורי של בית טיילור, אנחנו עכשיו, העירייה, זה שלנו, אנחנו מחליטים שחלק מהשימושים, וייצמן, תקשיב. אנחנו עכשיו החלטנו מכיוון שזה עיריית ירושלים 100%, שחלק מהשימושים שהיו בבית טיילור ישתנו. אומרים לך כאן, מה שהיה הוא שיהיה ואתה לא יכול לשנות את זה. ככה גם פרשנות. יש עוד פרשנות למה שאתה רוצה להוביל.

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע,

חגית משה :

אני יודעת.

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע מה יהיה,

חגית משה :

אני יודעת.

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע מה יהיו הדרישות,

חגית משה :

כי אם היו שם,

יוחנן וייצמן :

אני לא יודע בכלל,

חגית משה :

אתה מבין מה אני אומרת?

יוחנן וייצמן :

הרגע, יש דבר שתלוי משפטי בכלל, האם לעירייה יש סמכות להקצות למינהל קהילתי.

חגית משה :

בוא נביא את זה להצבעה, ונגמר.

יוחנן וייצמן :

בואו, אפשר להצביע,

חגית משה :

בוא נביא את זה להצבעה.

יוחנן וייצמן :

אני בעד להצביע.

חגית משה :

אני חושבת שלהצביע ואני חושבת שהשימושים יישמרו, זה מה שהיה, הפעילות שהייתה בבית טיילור תמשיך.

יוחנן וייצמן :

אני בעד להוריד, אני בעד להוריד את המילים. את רוצה, תעלי להצבעה.

חגית משה :

אוקי, אנחנו מצביעים. מי בעד הסעיף? להוריד את היד.

לורה ורטון :

כמו שהוא.

חגית משה :

מי בעד, להוריד את היד. מה?

לורה ורטון :

כמו שהוא.

יוחנן וייצמן:

מי בעד הסעיף כפי שהוא, כלשונו,

חגית משה:

כמו שהוא, אנחנו לא משנים. זה או בעד או נגד. אחד, שתיים, שלוש, חברים,

אליעזר ראובברגר:

אני לא משתתף, לא מכיר את ההסכם.

לורה ורטון:

הנה.

חגית משה:

שלוש. מי נגד?

עידו רוזנברג:

חמישה.

חגית משה:

חמישה?

לורה ורטון:

לא שלושה, חמישה.

עידו רוזנברג:

חמישה ... ,

יוחנן וייצמן:

חמש?

חגית משה:

אה, לא הצבעת. בסדר. אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש. מי נגד? אחד, שתיים, שלוש, ארבע. מי נמנע?

עידו רוזנברג:

אין.

חגית משה :

הסעיף עבר. יאללה, עבר.

יוחנן וייצמן :

מאה אחוז.

חגית משה :

איפה אנחנו?

עידו רוזנברג :

72.

שמוליק זליגמן :

72.

חגית משה :

72 , 73 , 74 , 75 , 76 ,

לורה ורטון :

סליחה.

חגית משה :

כן?

לורה ורטון :

לגבי 72, אני לא הבנתי מה זה .

חגית משה :

מה הבעיה?

לורה ורטון :

מה זה וועדת הארבעה ומה זה אישור לתועלות ציבוריות? לא הבנתי.

חגית משה :

באיזה סעיף את?

לורה ורטון:

.72

חגית משה:

תועלות ציבוריות מהשבחה בהתאם להחלטת וועדת הארבעה.

שמוליק זליגמן:

כן, מה השאלה?

חגית משה:

מה זה.

לורה ורטון:

מה זה וועדת הארבעה?

שמוליק זליגמן:

וועדת הארבעה זאת וועדה שדנה,

לורה ורטון:

ומה זה,

שמוליק זליגמן:

בכל מיני נושאים,

לורה ורטון:

רגע.

שמוליק זליגמן:

בסמכות החוק.

לורה ורטון:

רגע, אני, מה הוועדה? מה הם מחליטים?

שמוליק זליגמן:

וועדת הארבעה זה וועדה בראשות מנכ"ל העירייה, יועץ משפטי, גזבר ומהנדס העיר, שאנחנו מאשרים כל מיני פרויקטים, למשל במקרים האלו כדי לעשות שומת השבחה לפרויקט Mid Town. זה דוגמה אחת, יש מטלות ציבוריות שהעירייה מקבלת ויש להן שווי, אז מציגים בפנינו הצוות המקצועי את העלויות, מה אנחנו מקבלים, את העלויות שאותן מפחיתים מההשבחה.

לורה ורטון:

זה הגוף שמחליט על פטורים?

חגית משה:

זה גוף מקצועי.

שמוליק זליגמן:

לא פטורים מהיטל השבחה, לא פטורים. יש היטל השבחה על Mid Town, בסדר?

לורה ורטון:

כן.

שמוליק זליגמן:

אבל אנחנו מקבלים אחרי משא ומתן שהיחידות בעירייה מנהלות עם, המחלקה לכלכלה אורבנית מנהלת עם היזם, הוא נותן לנו גני ילדים, בית ספר, מועדון נוער,

חגית משה:

הפרשות לציבור, מה שנקרא,

שמוליק זליגמן:

שימושים ציבוריים.

לורה ורטון:

כן?

שמוליק זליגמן:

יש לזה מחיר. את המחיר של העלות הזאת צריך לקזז מסכום ההשבחה, הוא לא ישלם פעמיים היזם, גם השבחה וגם ייתן לי מטלות ציבוריות.

לורה ורטון:

אז הסעיף הזה מסמך את הגוף הזה,

שמוליק זליגמן:

לא, אנחנו מביאים את זה לוועדת כספים אחרי שאנחנו,

לורה ורטון:

אז מה הסעיף הזה אומר?

שמוליק זליגמן:

הסעיף הזה אומר,

לורה ורטון:

אישור על תועלות,

שמוליק זליגמן:

יש פה כמה נושאים, בסדר? הנושא המרכזי שמובא פה, בסדר? זה הפרויקט של Mid Town שעכשיו הוא לקראת היתרי בנייה, שהציגו בפנינו את המטלות הציבוריות שהולכים לקבל שם, ואישרנו אותם ואת הגובה שלהם, ואותם הולכים להפחית משומת ההשבחה שאנחנו הולכים לקבל.

לורה ורטון:

שזה כמה?

שמוליק זליגמן:

העלות של הפרויקטים שאנחנו מקבלים היא 92 מיליון שקל.

לורה ורטון:

אז אנחנו עכשיו,

שמוליק זליגמן:

אנחנו מפחיתים,

לורה ורטון:

מאשרים את ההפחתה,

שמוליק זליגמן:

מההשבחה, לא מההיטל.

לורה ורטון:

מההשבחה?

שמוליק זליגמן:

ההיטל, מוריד מזה 50%,

לורה ורטון:

מורידים מההשבחה 92 מיליון שקל?

שמוליק זליגמן:

לא, 50% מזה, כי החוק בהיטל השבחה שהם משלמים 50%. זאת אומרת, מה-92 יורד לי 46 מיליון שקל בגלל המטלות הציבוריות שבעצם אני מבקש. שאם אני לא אבנה אותם בפרויקט עצמו אין לי מקום אחר, אם אני לא אבנה שם את גני הילדים, אם אני לא אבנה שם את בתי הספר, אין לי מקום אחר, אז במקום שאני אחפש מקום שאין לי, הקבלן בונה עבורי.

חגית משה:

זה מטלות ציבור, של אהרליה.

לורה ורטון:

אז רגע,

חגית משה:

אבל רגע, למה אין רשימה מסודרת?

לורה ורטון:

אז השאלה היא, אז המסקנה,

שמוליק זליגמן:

מה זה?

חגית משה:

למה אין,

שמוליק זליגמן:

יש, יש נספח, יש נספח לבקשה הזאת,

חגית משה:

אוקי, עם כל הפרויקטים?

שמוליק זליגמן:

כן, כל מה שהופיע בוועדת הארבעה.

לורה ורטון:

רגע,

חגית משה:

אוקי.

לורה ורטון:

אז הסעיף הזה אומר שאתם רוצים אישור על ההפחתה של ה-46 מיליון שקל?

שמוליק זליגמן:

כן.

לורה ורטון:

כי זה השווי של המטלות ... ?

חגית משה:

של הפרויקטים המצורפים.

שמוליק זליגמן:

לא, השווי, עוד פעם, הוא 92.

לורה ורטון:

כן, 50%,

שמוליק זליגמן:

ההפחתה, שזה הפחתה מהשבחה, בפועל מהיטל ההשבחה יורד 50%.

לורה ורטון:

שזה 46 מיליון שקל?

שמוליק זליגמן:

שזה 46 מיליון שקל.

לורה ורטון:

שאתם טוענים שהשווי של גני הילדים שהם בונים זה 46 מיליון שקל?

חגית משה:

מטלות יזם בסכומים האלו.

שמוליק זליגמן:

יש, מי שמנתח את העלויות של ה-92 ז' אגף מבני ציבור והמחלקה לכלכלה אורבנית שעכשיו עברה אליי. בסדר?

לורה ורטון:

כן.

שמוליק זליגמן:

יש מחירונים, יש מטרים, יודעים בדיוק מה מקבלים, יש מטלות בתב"ע. זה לא שאני נופל עליו ביום בהיר, בסדר? אני רוצה בית ספר, אני רוצה גני ילדים, אני רוצה,

לורה ורטון:

כן, אז אתה אומר אבל,

שמוליק זליגמן:

יש לזה עלות.

לורה ורטון:

שהשווי של הפרויקטים לתועלת הציבור הם שווים 46 מיליון שקל?

חגית משה:

טוב, בוא נמשיך, תודה.

שמוליק זליגמן:

בדיוק, ועכשיו אנחנו מתקדמים עם היזם,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, דקה, יש לי עוד שאלות.

שמוליק זליגמן:

מפחיתים את זה מהשומה שיוצאת אליו, שכבר יצאה אליו, והוא ממתין כמובן לאישורים, והוא בימים הקרובים, מקווה מאד, ישלם לנו את הסכומים, את היטלי ההשבחה וגם היטלי סלילה, יקבל את היתר הבנייה.

חגית משה:

טוב, תודה. 76,

יוחנן וייצמן:

רגע, דקה.

חגית משה:

אה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין, אני מנסה להבין שוב, לא את הכותרת, זה ברור, יש לו היטל השבחה, השאלה מה הקיזוז, מה שקוראים, אסור להגיד לזה, בעברית, מטלות יזם. נכון?

שמוליק זליגמן:

יש לו השבחה, לפני ההיטל. עזוב, ההיטל נגזר, זה אחוז.

חגית משה:

זה מטלת היזם.

שמוליק זליגמן:

יש לו השבחה. יש שמאי שמוציא לו את ההשבחה,

חגית משה:

... זה נכון, נו אז מה?

שמוליק זליגמן:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

דקה.

שמוליק זליגמן:

מזה מפחיתים, בכל פרויקט, לא רק ב-Mid Town.

חגית משה:

הבנו.

יוחנן וייצמן:

הכל בסדר. הכל בסדר. השאלה שלי, מה שהוא היה צריך לתת לפי התב"ע הקודמת שאושרה על ידי רמ"י לא נמצא פה בסל.

שמוליק זליגמן:

לא, זה הדלתא, זה הדלתא. מה שהוא היה צריך לתת שמה לא רלוונטי. הדלתא,

יוחנן וייצמן:

לא רלוונטי, כעת התוספות.

שמוליק זליגמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

מה שהוא נותן, מה שהוא נותן שמה הוא נותן לנו,

שמוליק זליגמן:

נכון מאד.

חגית משה:

התוספת,

יוחנן וייצמן:

... התוספות יש פה כמו,

חגית משה:

כן.

יוחנן וייצמן:

איזה 6,000, 7,000 שקל מטר בנוי,

שמוליק זליגמן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

6,000 או 7,000 מטרים בנויים, השווי של זה הוא 90 מיליון שקל.

שמוליק זליגמן:

92 מיליון שקל, בדיוק.

חגית משה:

אוקי, תודה רבה.

לורה ורטון:

אז רגע, סתם,

חגית משה:

,76

לורה ורטון:

סתם למען,

שמוליק זליגמן:

רגע.

לורה ורטון:

סתם למען השעשוע, כן?

שמוליק זליגמן:

כן.

לורה ורטון:

אם אני זוכרת נכון, ההעלאה בארנונה שאנחנו קבענו, כולו יכניס חצי מהסכום הזה.

שמוליק זליגמן:

מה זה קשור?

חגית משה:

מה זה קשור?

לורה ורטון:

לא, סתם אני אומרת,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל אין לזה קשר.

לורה ורטון:

למען השעשוע. רגע, נכון? זה נכון?

שמוליק זליגמן:

לא, מה שאת מדברת עליו, השינוי שעשינו בהעלאה של הבניינים, חבר'ה, מג' לא', מב' לא', שזה אמור להכניס לנו בשנת 25' כ-45 מיליון שקל, נכון.

לורה ורטון:

אוקי, שזה בדיוק הסכום הזה.

שמוליק זליגמן:

כן,

לורה ורטון:

אוקי.

שמוליק זליגמן:

אבל מה זה רלוונטי?

לורה ורטון:

לא, סתם אני אומרת, למען השעשוע.

חגית משה :

אוקי,

שמוליק זליגמן :

מה את רוצה?

חגית משה :

70 ו-,

לורה ורטון :

בסעיף אחד,

שמוליק זליגמן :

תקשיבי רגע, רגע, רגע,

לורה ורטון :

בסעיף אחד,

שמוליק זליגמן :

האופציה האחרת זה להגיד ליזם, עזוב,

חגית משה :

שמוליק, שמוליק,

שמוליק זליגמן :

אל תבנה לי מטלות ציבוריות,

חגית משה :

שמוליק,

שמוליק זליגמן :

ואחרי זה מה אני אעשה עם כל התושבים שם?

חגית משה :

שמוליק,

לורה ורטון:

לא, אני רק אומרת.

חגית משה:

אמרה, די, בוא נמשיך.

לורה ורטון:

אוקי, תודה רבה.

חגית משה:

76, 77, 78, 79,

יוחנן וייצמן:

לאט יותר.

אלדד רבינוביץ':

רגע, רגע,

שמוליק זליגמן:

מהר יותר.

חגית משה:

80, 81,

אלדד רבינוביץ':

שניה רגע, שניה, רגע, רגע, רגע,

חגית משה:

כן, מי שיש לו שאלות, תכינו.

אלדד רבינוביץ':

אני מנסה. ב-78 מדובר על שטח חום? שטח עירוני?

חגית משה:

כן.

אלדד רבינוביץ':

מברך.

חגית משה:

אוקי. 81,

אריאל גולן:

81 אני לא משתתף.

חגית משה:

אוקי. 82, 83, 84, 85,

דובר:

תודה רבה.

חגית משה:

86, 87, 88, 90,

אלדד רבינוביץ':

90, רגע, 90.

חגית משה:

כן, 90.

אלדד רבינוביץ':

מדובר כאן שזה מבוצע באמצעות אריאל?

חגית משה:

לא יודעת. הנה, היושב ראש הגיע, ירום כבודו. יאללה, 90.

אלדד רבינוביץ':

צביקה, היא עשתה לך עבודה מצוינת.

ברק:

ב-90 רשום, זה מבוצע באמצעות אריאל ומרום.

אלדד רבינוביץ':

אני רק רוצה לוודא שזה לא מבוצע באמצעות עמותות כקבלני משנה.

צביקה כהן:

אתם ב-90, נכון? תודה. 100.

ברק:

קבלני משנה אני לא יודע. ההתקשרות של העירייה היא עם אריאל ומרום.

אלדד רבינוביץ':

יש כאן מישהו שיכול לענות אם הם עושים את זה בעצמם או שהם לוקחים עמותות?

ברק:

אגף בריאות הציבור. הנה.

שמוליק זליגמן:

... לא יודע, לא יודע.

ברק:

אז בואי למיקרופון.

צביקה כהן:

חגית, תודה רבה, חגית. חברים, אנחנו ב-100. 101,

אלדד רבינוביץ':

רגע, רגע, אנחנו בתשובות ל-90.

צביקה כהן:

סליחה, חגית, איך הגעת ל-100? אומרים 90. שאלתך. שאלתך ב-90. חד פעמי. 101,

אלדד רבינוביץ':

שניה, שניה, צביקה, יש כאן תשובות.

צביקה כהן:

דבר.

אלדד רבינוביץ':

שאלתי שאלה ויש תשובה.

צביקה כהן:

יש תשובה, תודה רבה. 101.

אלדד רבינוביץ':

רגע, רגע, היא צריכה לענות תשובה.

צביקה כהן:

אה, סליחה, מתנצל.

דוברת:

זה מבוצע דרך אריאל ומרום.

צביקה כהן:

אני מתנצל.

אלדד רבינוביץ':

השאלה אם זה דרך עמותות,

שמוליק זליגמן:

נכון, כל השאר זה טכני, ... 91,

דוברת:

לא, לא כרגע.

אלדד רבינוביץ':

תודה רבה.

צביקה כהן:

92,

שמוליק זליגמן:

תמשיך, זה כל אלו מורשי חתימה.

צביקה כהן:

3, 4, 5, אנחנו במורשי חתימה, קבוצה. 6, 7, 8, 9,

שמוליק זליגמן:

זה פשוט לפי חשבונות בנק.

צביקה כהן:

100, 101, 102, 3, 4, 5, 6, עדכון מימון, 7, 8, 9, אגף נכסים, 110.

אלדד רבינוביץ':

110 יש לי שאלה.

צביקה כהן:

שאלתך.

אלדד רבינוביץ':

זה מדובר בשטח חום, למה אנחנו צריכים להאריך שם חוזה?

שמוליק זליגמן:

זה שכירות, מה זה שטח חום?

אלדד רבינוביץ':

בדקתי ב-GIS, זה שטח חום.

יוחנן וייצמן:

אבל זה חום ישן, זה לא שלנו.

שמוליק זליגמן:

לא יודע, יש שמה,

צביקה כהן:

תפקיע.

שמוליק זליגמן:

גן ילדים היסטורי שכור,

צביקה כהן:

חבר'ה, חבר'ה, תבדקו, 111,

אלדד רבינוביץ':

רגע, אז אני רק,

שמוליק זליגמן:

ואנחנו מאריכים אותו. אין לנו מספיק גנים.

צביקה כהן:

12,

אלדד רבינוביץ':

אני רק שואל, אם זה חוס זה שלנו, נפקיע, למה צריך לשכור?

שמוליק זליגמן:

הנה, ריטה פה, תשאל את ריטה.

צביקה כהן:

13,

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע איזה שטח זה.

אלדד רבינוביץ':

רגע, צביקה.

צביקה כהן:

דבר עם ריטה, בוא.

שמוליק זליגמן:

דבר עם ריטה, אני לא יודע.

אלדד רבינוביץ':

תן לי שניה לקבל תשובות.

צביקה כהן:

15,

אלדד רבינוביץ':

תן לי רגע לקבל תשובות.

צביקה כהן:

ריטה, ריטה,

אלדד רבינוביץ':

ב-110.

צביקה כהן:

תתייחסי בבקשה לבחור הנחמד משמאלך. שאלה, תשובה. אנחנו מתקדמים, 116.

אלדד רבינוביץ':

ב-110 מדובר בשטח חום,

צביקה כהן:

117,

אלדד רבינוביץ':

למה אנחנו צריכים לשכור,

צביקה כהן:

18,

יוחנן וייצמן:

118, אדוני.

צביקה כהן:

יוחנן.

יוחנן וייצמן:

ביקש יושב ראש הוועדה המקומית, רק לפרוטוקול, זה לא יותר מזה, להגיד, להבהיר,

צביקה כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

שאין בכך שום הסכמה, מה שאנחנו מאשרים הרגע את הצטרפות העירייה, להבהיר שאין בכך שום הסכמה לאישור, לקידום התמ"א, וזה לא מייתר את כל הליכי התכנון והרישוי הנדרשים והמקובלים, לפרוטוקול, לא צריך להוסיף את זה להחלטה, רק שזה יהיה ברור.

יהודה פרוידינגר:

זה צריך להגיע לוועדה שלנו, לתכנון ובנייה.

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת מצטרפים, עדיין צריך להגיע לתכנון, לא יותר מזה.

צביקה כהן:

אתה טוען שזה לא צריך להגיע לכאן?

יוחנן וייצמן:

לא, שכן צריך, לא, זה צריך להגיע לכאן כי יש פה נכס עירוני, אבל עדיין זה לא אומר שאישרנו את זה. זה עדיין צריך,

צביקה כהן:

ברור, ברור שלא. בוודאי, חברים, נו, זה הבהרה ברורה. 19, 20. על סדר היום מוגש בפניכם בקשה ל- , נו, ברק? 300,000 ש"ח, ... ,

יוחנן וייצמן:

אפשר שאלה בנושא הזה?

צביקה כהן:

בבקשה. מי רוצה להסביר את הנושא הזה?

אדיר שוורץ:

אני יכול להסביר.

צביקה כהן:

לא כדאי לך.

יוחנן וייצמן:

כן. אדיר, שאלה כזאתי, כמה ילדים יש שמה, והאם באמת 40% חינוך מיוחד?

אדיר שוורץ:

אלף כן,

יוחנן וייצמן:

40% חינוך מיוחד?

אדיר שוורץ:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

אדיר שוורץ:

הייתי שם בשטח. אה?

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

צביקה כהן:

חבריי, אישרנו,

אדיר שוורץ:

כן, הייתי שם בשטח,

צביקה כהן:

אישרנו את הסעיף, תודה רבה לכם.

סיום הדיון